

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

8. januar 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 005/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 005/02	Sag C-98/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2017 — María Begoña Espadas Recio mod Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 97/81/EF — rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — § 4 — mandlige og kvindelige arbejdstagere — ligebehandling på området for social sikring — direktiv 79/7/EØF — artikel 4 — vertikal deltidsansat — arbejdsløshedsydelse — national lovgivning, som udelukker bidragsperioder for dage, hvor der ikke er udført arbejde, med henblik på fastsættelse af ydelsens varighed)	2
---------------	--	---

2018/C 005/03	Sag C-489/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2017 — CTL Logistics GmbH mod DB Netz AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — transport med jernbane — direktiv 2001/14/EF — infrastrukturafgifter — opkrævning af afgifter — nationalt tilsynsorgan, der sikrer, at infrastrukturafgifterne er i overensstemmelse med dette direktiv — aftaler om benyttelse af infrastruktur indgået mellem en jernbaneinfrastrukturforvalter og en jernbanevirksomhed — princippet om forbud mod forskelsbehandling — tilbagebetaling af afgifterne uden indgreb fra dette organ og uden for de klageprocedurer, som omfatter dette — national lovgivning, der giver de civile retsinstanser mulighed for at fastsætte et rimeligt beløb, hvis afgifterne var i strid med rimeligheden)	3
2018/C 005/04	Sag C-649/15 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — TV2/Danmark A/S mod Europa-Kommissionen, Kongeriget Danmark og Viasat Broadcasting UK Ltd (Appel — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — public service-radio- og TV-virksomhed — foranstaltninger, som de danske myndigheder har truffet i forhold til den danske TV-station TV2/Danmark — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« — Altmark-dommen)	3
2018/C 005/05	Sag C-656/15 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — Europa-Kommissionen mod TV2/Danmark A/S, Kongeriget Danmark og Viasat Broadcasting UK Ltd (Appel — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — public service-radio- og TV-virksomhed — foranstaltninger, som de danske myndigheder har truffet i forhold til den danske TV-station TV2/Danmark — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler«)	4
2018/C 005/06	Sag C-657/15 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — Viasat Broadcasting UK Ltd mod TV2/Danmark A/S, Europa-Kommissionen og Kongeriget Danmark (Appel — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — public service-radio- og TV-virksomhed — foranstaltninger, som de danske myndigheder har truffet i forhold til den danske TV-station TV2/Danmark — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« — Altmark-dommen)	5
2018/C 005/07	Sag C-46/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2017 — Valsts ieņēmumu dienests mod »LS Customs Services« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion — forordning (EØF) nr. 2913/92 — EF-toldkodeks — ikke-fællesskabsvarer — proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse — unddragelse af en importafgiftspligtig vare fra toldtilsyn — fastsættelse af toldværdien — artikel 29, stk. 1 — betingelser for at anvende transaktionsværdimetoden — artikel 30 og 31 — valg af metode til fastsættelse af toldværdien — toldmyndighedernes pligt til at begrunde valget af metode)	6
2018/C 005/08	Sag C-204/16 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. november 2017 — SolarWorld AG mod Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Rådet for den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 — artikel 3 — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — fritagelse af import omfattet af et godtaget tilsagn — spørgsmålet, om en bestemmelse kan udskilles)	7

2018/C 005/09	Sag C-205/16 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. november 2017 — SolarWorld AG mod Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (Appel — subsidieret indførsel — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 — artikel 2 — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig udligningstold — fritagelse for import, der er genstand for et godtaget tilsagn — spørgsmålet, om en bestemmelse kan udskilles)	7
2018/C 005/10	Sag C-217/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. november 2017 — Europa-Kommissionen mod Dimos Zagoriou (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Efeteio Athinon — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — beslutning fra Europa-Kommissionen om tilbagebetaling af udbetalte beløb, der kan tvangsfuldbyrdes — artikel 299 TEUF — tvangsfuldbyrdelse — gennemførelsesforanstaltninger — fastlæggelse af, hvilken national domstol der har kompetence i tvangsfuldbyrdesager — bestemmelse af den person, der skal betale en pengeydelse — betingelser for anvendelsen af nationale procedurebestemmelser — medlemsstaternes procesautonomi — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)	8
2018/C 005/11	Sag C-227/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. november 2017 — Jan Theodorus Arts mod Veevoederbedrijf Alpuro BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 73/2009 — enkeltbetalingsordning — kalveopdrætter, der har indgået en integrationskontrakt — et aftalevilkår, hvorefter engangsbetalingen tilflyder integrationsvirksomheden — lovlighed)	9
2018/C 005/12	Sag C-298/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. november 2017 — Teodor Ispas og Anduța Ispas mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — EU-retten generelle principper — retten til en god forvaltning og retten til forsvar — national skatte- og afgiftslovgivning, hvori er fastsat retten til at blive hørt og retten til information under en administrativ afgiftsprocedure — afgørelse om pålæggelse af merværdiafgift truffet af de nationale afgiftsmyndigheder uden at give den afgiftspligtige person adgang til de oplysninger og dokumenter, som udgør grundlaget for denne afgørelse)	10
2018/C 005/13	Sag C-306/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. november 2017 — António Fernando Maio Marques da Rosa mod xx (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação do Porto — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 2003/88/EF — artikel 5 — ugentlig hviletid — national lovgivning, som fastsætter mindst én hviledag for hver syvdagesperiode — perioder på mere end seks på hinanden følgende arbejdsdage)	10
2018/C 005/14	Sag C-423/16 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — HX mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Syriske Arabiske Republik — restriktive foranstaltninger over for en person, som er opført i bilaget til en afgørelse — forlængelse af gyldigheden af denne afgørelse under sagen for Den Europæiske Unions Ret — anmodning om tilpasning af stævningen under retsforhandlingernes mundtlige del og ikke ved særskilt procesdokument — artikel 86 i Rettens procesreglement — bulgarsk sprogversion — Rettens annullation af den oprindelige afgørelse, hvorved den pågældende blev opført på listen over personer, der er genstand for restriktive foranstaltninger — forlængelsesafgørelsens ophør — anmodning om tilpasning af stævningen stadig relevant	11

2018/C 005/15	Sag C-481/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. november 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked — tilbagesøgningsforpligtelse — underretningspligt — manglende gennemførelse — forsvarsanbringender — absolut umulighed for gennemførelse)	12
2018/C 005/16	Sag C-499/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. november 2017 — AZ mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 98 — medlemsstaternes mulighed for at anvende en nedsat sats på levering af visse varer og ydelser — bilag III, punkt 1 — levnedsmidler — bagværk og kager — dato for mindste holdbarhed og sidste anvendelsesdato — princippet om afgiftsneutralitet)	12
2018/C 005/17	Sag C-552/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. november 2017 — »Wind Inovation 1« EOOD, under likvidation, mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — opløsning af et selskab, der medfører dets slettelse fra registret for merværdiafgift (moms) — forpligtelse til at beregne moms af eksisterende aktiver og at indbetale den beregnede moms til staten — opretholdelse eller ændring af den på datoen for tiltrædelse af Den Europæiske Union eksisterende lov — artikel 176, stk. 2 — indvirkning på fradragsretten — artikel 168)	13
2018/C 005/18	Sag C-641/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — Tünkers France og Tünkers Maschinenbau GmbH mod Expert France (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — insolvensbehandling — forordning (EF) nr. 1346/2000 — kompetent ret — søgsmål med påstand om illoyal konkurrence anlagt i forbindelse med en insolvensbehandling — søgsmål anlagt af et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat mod erhververen af en aktivitetsgren af selskabet, der er under insolvensbehandling — søgsmål uden forbindelse med insolvensbehandlingen eller søgsmål, som følger direkte af denne behandling og træffes i nær forbindelse hermed)	14
2018/C 005/19	Sag C-356/16: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 26. oktober 2017 — straffesag mod Wamo BVBA og Luc Cecile Jozef Van Mol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — national lovgivning, der forbyder reklame for kirurgiske kosmetiske indgreb eller ikke-kirurgiske kosmetiske indgreb)	14
2018/C 005/20	Sag C-474/16: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 24. oktober 2017 — straffesag mod Belu Dienstleistung GmbH & Co KG og Stefan Nikless (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Colmar — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — enslydende præjudicielle spørgsmål — koordinering af de sociale sikringsordninger — forordning (EF) nr. 883/2004 — lovgivning, der finder anvendelse — blanket A 1 — beviskraft)	15
2018/C 005/21	Forenede sager C-655/16 og C-656/16: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 24. oktober 2017 — Hitachi Rail Italy Investments Srl (sag C-655/16) og Finmeccanica SpA (sag C-656/16) mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — selskabsret — direktiv 2004/25/EF — overtagelsestilbud — artikel 5, stk. 4, andet afsnit — mulighed for at ændre tilbudsprisen under klart definerede omstændigheder og betingelser — national lovgivning, som fastsætter en mulighed for tilsynsmyndigheden for at forhøje prisen på et overtagelsestilbud i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiver og sælger)	16

2018/C 005/22	Sag C-333/17: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 26. oktober 2017 — Caixa Económica Montepio Geral mod Carlos Samuel Pimenta Marinho m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Braga — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 21 og 38 — ikke-forskelsbehandling — forbrugerbeskyttelse — aftale om banklån — spørgsmål vedrører ikke andre EU-retlige bestemmelser end dem, der er indeholdt i chartret om grundlæggende rettigheder — Domstolen åbenbart inkompetent)	16
2018/C 005/23	Sag C-500/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 18. august 2017 — Thomas Krauss mod TUIfly GmbH	17
2018/C 005/24	Sag C-515/17 P: Appel iværksat den 24. august 2017 af Uniwersytet Wrocławski til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. juni 2017 i sag T-137/16, Uniwersytet Wrocławski mod Forvaltningsorganet for Forskning (REA)	17
2018/C 005/25	Sag C-556/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 22. september 2017 — Alekszij Torubarov mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal	18
2018/C 005/26	Sag C-561/17 P: Appel iværksat den 22. september 2017 af Republiken Polen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. juni 2017 i sag T-137/16, Uniwersytet Wrocławski mod Forvaltningsorganet for Forskning (REA)	18
2018/C 005/27	Sag C-584/17 P: Appel iværksat den 4. oktober 2017 af ADR Center SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 20. juli 2017 i sag T-644/14, ADR Center SpA mod Europa-Kommissionen	20
2018/C 005/28	Sag C-586/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 6. oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie og I. mod D	21
2018/C 005/29	Sag C-588/17 P: Appel iværksat den 9. oktober 2017 af Kongeriget Spanien til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 20. juli 2017 i sag T-143/15, Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen	21
2018/C 005/30	Sag C-599/17: Sag anlagt den 16. oktober 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien	23
2018/C 005/31	Sag C-607/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 24. oktober 2017 — Skatteverket mod Memira Holding AB	23
2018/C 005/32	Sag C-608/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 24. oktober 2017 — Skatteverket mod Holmen AB	24

Retten

2018/C 005/33	Sag T-75/14: Rettens dom af 16. november 2017 — USFSPEI mod Parlamentet og Rådet (Annulationssøgsmål — søgsmålsfrist — afvisning — ansvar uden for kontraktforhold — ændring af vedtægten og ansættelsesvilkårene — forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 — uregelmæssigheder under proceduren for vedtagelse af retsakter — manglende høring af Vedtægtsudvalget og af fagforeningerne — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)	25
2018/C 005/34	Sag T-831/14: Rettens dom af 14. november 2017 — Alfamicro mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — støtteaftale indgået som led i rammeprogrammet for innovation og konkurrenceevne (CIP) (2007-2013) — revisionsrapport — støtteberettigede omkostninger — tilbagebetaling af udbetalte beløb — proportionalitet — berettiget forventning — retssikkerhed — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — tilpasning af påstandene under sagen — modregning af fordringer — modkrav — morarenter)	26
2018/C 005/35	Sag T-180/15: Rettens dom af 10. november 2017 — Icap m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — sektoren for rentederivater i yen — afgørelse, hvorved fastslås seks overtrædelser af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — manipulation af referencesatserne på interbank-markederne JPY LIBOR og Euroyen TIBOR — konkurrencebegrænsende formål — en brokers deltagelse i overtrædelserne — »hybrid« forligsprocedure — princippet om uskyldsformodning — princippet om god forvaltningsskik — bøder — grundbeløb — ekstraordinær tilpasning — artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begrundelsespligt)	26
2018/C 005/36	Sag T-229/15: Rettens dom af 16. november 2017 — European Dynamics Luxembourg m.fl. mod EBA (Offentlige tjenesteydelser — udbudsprocedure — tilrådighedsstillelse af midlertidigt personale til at udføre it-relaterede opgaver — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	27
2018/C 005/37	Sag T-245/15: Rettens dom af 8. november 2017 — Klymenko mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — retsgrundlag — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — ejendomsret — ret til omdømme — proportionalitet — beskyttelse af grundlæggende rettigheder på samme niveau som den i EU sikrede beskyttelse — ulovlighedsindsigelse)	28
2018/C 005/38	Sag T-246/15: Rettens dom af 8. november 2017 — Ivanyushchenko mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — åbenbart urigtigt skøn) . .	29

2018/C 005/39	Sag T-263/15: Rettens dom af 17. november 2017 — Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mod Kommissionen (Statsstøtte — lufthavnsinfrastruktur — Gdynia kommunes og Kosakowo kommunes offentlige finansiering af Gdynia-Kosakowo-lufthavnen — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt — tilbagekaldelse af en afgørelse — ingen genåbning af den formelle undersøgelsesprocedure — ændring af de retlige bestemmelser — de berørte parter processuelle rettigheder — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter)	30
2018/C 005/40	Sag T-668/15: Rettens dom af 10. november 2017 — Jema Energy mod Fusion for Energy (Offentlige vareindkøbskontrakter — udbudsprocedure — levering af et system til konvertering af strømforsyning ved accelerationsnet — afvisning af et bud fra en tilbudsgiver — gennemsigtighed — retssikkerhed — ligebehandling — proportionalitet)	31
2018/C 005/41	Sag T-129/16: Rettens dom af 14. november 2017 — Claranet Europe mod EUIPO — Claro (claranet) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket claranet — ældre Benelux-ordmærke CLARO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	31
2018/C 005/42	Sag T-271/16: Rettens dom af 8. november 2017 — Pempe mod EUIPO — Marshall Amplification (THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS — ældre EU-ord- og figurmærker MARSHALL og Marshall AMPLIFICATION — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001] — formaliteten vedrørende anmodningen om bevis for reel brug af de ældre varemærker — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])	32
2018/C 005/43	Sag T-419/16: Rettens dom af 16. november 2017 — Carrera Brands mod EUIPO — Autec (Carrera) [EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket Carrera — artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 63, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — antagelse til realitetsbehandling af begæringen om fortabelse — aftale om ikke at anfægte — afgørelser fra nationale retter — misbrug af rettighed — regel 20, stk. 7, litra c), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 71, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1430] — begæring om suspension af proceduren for EUIPO]	33
2018/C 005/44	Sag T-456/16: Rettens dom af 16. november 2017 — Galletas Gullón mod EUIPO — Hug (GULLON DARVIDA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GULLON DARVIDA — det ældre internationale ordmærke og de ældre nationale ordmærker DAR VIDA — fremlæggelse af dokumenter for første gang for appelkammeret — skønsmæssig beføjelse i henhold til artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) — regel 19, stk. 1, og regel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 7, i delegeret forordning (EU) 2017/1430) — regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — risiko for forveksling)	33

2018/C 005/45	Sag T-458/16: Rettens dom af 16. november 2017 — Acquafarm mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold — fiskeri — operationelt program, der finansieres af EU — EU-regler, der forbyder import af krebsdyr fra Australien — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder — undladelse af at handle — berettiget forventning)	34
2018/C 005/46	Sag T-555/16: Rettens dom af 17. november 2017 — Teeäär mod ECB (Personalesag — ECB's ansatte — career transition support — manglende kompetence hos ophavsmanden til den bebyrdende akt — reglerne om god forvaltning på området for personaleadministration — økonomisk og ikke-økonomisk tab)	35
2018/C 005/47	Sag T-586/16: Rettens dom af 14. november 2017 — Vincenti mod EUIPO (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2015 — manglende bedømmelsesrapport grund af sygeorlov — almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45)	35
2018/C 005/48	Sag T-667/16 P: Rettens dom af 14. november 2017 — De Meyer m.fl. mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2014 — liste over de tjenestemænd, der foreslås forfremmet af generaldirektørerne og kontorcheferne — sagsøgerne ikke medtaget — begrundelsespligt — ingen retlig fejl — ingen urigtig gengivelse af beviser — inhabilitetsindsigelse mod en dommer)	36
2018/C 005/49	Sag T-668/16 P: Rettens dom af 14. november 2017 — HL mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2014 — liste over de tjenestemænd, som foreslås forfremmet af generaldirektørerne og af kontorcheferne — sagsøgeren ikke opført herpå — begrundelsespligt — ingen retlig fejl — ingen forkert gengivelse af beviser — inhabilitetsindsigelse mod en dommer)	37
2018/C 005/50	Sag T-684/16: Rettens dom af 17. november 2017 — Ciarko mod EUIPO — Maan (køkkenemhætte) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver køkkenemhætte — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af frihed — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)	37
2018/C 005/51	Sag T-722/16: Rettens dom af 16. november 2017 — Mapei mod EUIPO — Steenfabrieken Vandersanden (zerø) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket zerø — ældre EU-ordmærke ZERO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EU) 2017/1001])	38
2018/C 005/52	Sag T-723/16: Rettens dom af 16. november 2017 — Mapei mod EUIPO — Steenfabrieken Vandersanden (RE-CONzerø) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket RE-CONzerø — det ældre EU-ordmærke ZERO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001))	39

2018/C 005/53	Sag T-767/16: Rettens dom af 16. november 2017 — Nanogate mod EUIPO (metals) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket metals — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 2017/1001])	39
2018/C 005/54	Sag T-802/16: Rettens dom af 17. november 2017 — Endoceutics mod EUIPO — Merck (FEMIBION) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket FEMIBION — erklæring om delvis fortabelse — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001) — bevis for reel brug af varemærket — kvalifikation af varer, med hensyn til hvilke reel brug er blevet godtgjort)	40
2018/C 005/55	Sag T-194/13 OST: Rettens kendelse af 18. oktober 2017 — United Parcel Service mod Kommissionen (Procesreglementets artikel 165 — undladelse af at træffe afgørelse — intervention til støtte for den tabende part — omkostninger i forbindelse med interventionen — ændring af påstandene under sagen)	41
2018/C 005/56	Sag T-511/14: Rettens kendelse af 25. oktober 2017 — Novartis Europharm mod Kommissionen (Humanmedicinske lægemidler — tilladelse til markedsføring af lægemidlet Zoledronic acid Teva Generics — zoledronsyre — beskyttelsesperiode for lægemidlet Aclasta indeholdende aktivstoffet zoledronsyre — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — uforholdende at træffe afgørelse)	42
2018/C 005/57	Sag T-570/15: Rettens kendelse af 26. oktober 2017 — Federcaccia della Regione Liguria m.fl. mod Kommissionen (Miljø — beskyttelse af vilde fugle — arter, der kan jages — betingelser, som de nationale jagtlovgivninger skal overholde — harmonisering af kriterierne for anvendelse af artikel 7, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF — periode for forbud mod jagt i Ligurien)	42
2018/C 005/58	Sag T-833/16: Rettens kendelse af 23. oktober 2017 — Karp mod Parlamentet (Annulations- og erstatningssøgsmål — personalesag — kontraktansatte — indplacering — vedtægtens artikel 90, stk. 2 — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — forberedende retsakt — for tidlig indgivelse af klage — den administrative procedure ulovlig — afvisning)	43
2018/C 005/59	Sag T-619/17: Sag anlagt den 9. september 2017 — Fuente Martín m.fl. mod SRB	44
2018/C 005/60	Sag T-653/17: Sag anlagt den 26. september 2017 — Relea Álvarez m.fl. mod SRB	44
2018/C 005/61	Sag T-666/17: Sag anlagt den 29. september 2017 — NeoCell mod EUIPO (BIOACTIVE NEOCELL COLLAGEN)	45
2018/C 005/62	Sag T-687/17: Sag anlagt den 5. oktober 2017 — Vendrell Marti mod SRB	46
2018/C 005/63	Sag T-690/17: Sag anlagt den 5. oktober 2017 — Uluru m.fl. mod Kommissionen og SRB	46

2018/C 005/64	Sag T-697/17: Sag anlagt den 4. oktober 2017 — De Longhi Benelux mod EUIPO (COOKING CHEF GOURMET)	47
2018/C 005/65	Sag T-700/17: Sag anlagt den 5. oktober 2017 — Traviacar m.fl. mod SRB	48
2018/C 005/66	Sag T-701/17: Sag anlagt den 5. oktober 2017 — OCU mod SRB	48
2018/C 005/67	Sag T-706/17: Sag anlagt den 11. oktober 2017 — UP mod Kommissionen	49
2018/C 005/68	Sag T-739/17: Sag anlagt den 7. november 2017 — Euracoal m.fl. mod Kommissionen	50
2018/C 005/69	Sag T-307/15: Rettens kendelse af 23. oktober 2017 — 1&1 Telecom mod Kommissionen	51
2018/C 005/70	Sag T-595/16: Rettens kendelse af 7. november 2017 — HO mod EEAS	52

Berigtigelser

2018/C 005/71	Berigtigelse af meddelelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> i sag C-448/17 (EUT C 382 af 13.11.2017)	53
---------------	--	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2018/C 005/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 437 af 18.12.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 424 af 11.12.2017

EUT C 412 af 4.12.2017

EUT C 402 af 27.11.2017

EUT C 392 af 20.11.2017

EUT C 382 af 13.11.2017

EUT C 374 af 6.11.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2017 — María Begoña Espadas Recio mod Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-98/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 97/81/EF — rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — § 4 — mandlige og kvindelige arbejdstagere — ligebehandling på området for social sikring — direktiv 79/7/EØF — artikel 4 — vertikal deltidsansat — arbejdsløshedsydelse — national lovgivning, som udelukker bidragsperioder for dage, hvor der ikke er udført arbejde, med henblik på fastsættelse af ydelsens varighed)

(2018/C 005/02)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: María Begoña Espadas Recio

Sagsøgt: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

Konklusion

- 1) § 4, stk. 1, i rammeaftalen om deltidsarbejde, der blev indgået den 6. juni 1997, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 97/81/CE af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS, finder ikke anvendelse på en bidragsbaseret arbejdsløshedsydelse som den i hovedsagen omhandlede.
- 2) Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, som i tilfælde af vertikalt deltidsarbejde udelukker dage, hvor der ikke er udført arbejde, fra beregningen af dage, hvor der er indbetalt bidrag, og som således nedsætter den periode, hvori der udbetales arbejdsløshedsydelse, når det konstateres, at størstedelen af de vertikale deltidsansatte er kvinder, som berøres negativt af en sådan lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 26.5.2015.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2017 — CTL Logistics GmbH mod DB Netz AG
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Berlin — Tyskland)**

(Sag C-489/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — transport med jernbane — direktiv 2001/14/EF — infrastrukturafgifter — opkrævning af afgifter — nationalt tilsynsorgan, der sikrer, at infrastrukturafgifterne er i overensstemmelse med dette direktiv — aftaler om benyttelse af infrastruktur indgået mellem en jernbaneinfrastrukturforvalter og en jernbanevirksomhed — princippet om forbud mod forskelsbehandling — tilbagebetaling af afgifterne uden indgreb fra dette organ og uden for de klageprocedurer, som omfatter dette — national lovgivning, der giver de civile retsinstanser mulighed for at fastsætte et rimeligt beløb, hvis afgifterne var i strid med rimeligheden)

(2018/C 005/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CTL Logistics GmbH

Sagsøgt: DB Netz AG

Konklusion

Bestemmelserne i Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004, navnlig dette direktivs artikel 4, stk. 5, og artikel 30, stk. 1, 3, 5 og 6, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der i hvert enkelt tilfælde foreskriver en kontrol af rimeligheden af afgifterne for brug af jernbaneinfrastrukturen ved de almindelige retsinstanser og eventuelt en mulighed for at ændre disse afgifter uafhængigt af det tilsyn, som føres af det i artikel 30 i direktiv 2001/14, som ændret ved direktiv 2004/49, omhandlede tilsynsorgan.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — TV2/Danmark A/S mod Europa-Kommissionen, Kongeriget Danmark og Viasat Broadcasting UK Ltd

(Sag C-649/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — public service-radio- og TV-virksomhed — foranstaltninger, som de danske myndigheder har truffet i forhold til den danske TV-station TV2/Danmark — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« — Altmark-dommen)

(2018/C 005/04)

Processprog: dansk

Parter

Appellant: TV2/Danmark A/S, Odense (Danmark), ved advokat O. Koktvedgaard

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche, B. Stromsky og L. Grønfeldt, som befuldmægtigede), Kongeriget Danmark (ved C. Thorning, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. Holdgaard) og Viasat Broadcasting UK Ltd (ved advokaterne S. Kalsmose-Hjelmberg og M. Honoré)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) TV2/Danmark A/S bærer sine egne omkostninger og betaler samtlige omkostninger, som Europa-Kommissionen og Viasat Broadcasting UK Ltd har afholdt såvel i første instans som i forbindelse med den foreliggende appelsag.
- 3) Kongeriget Danmark bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — Europa-Kommissionen mod TV2/ Danmark A/S, Kongeriget Danmark og Viasat Broadcasting UK Ltd

(Sag C-656/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — public service-radio- og TV-virksomhed — foranstaltninger, som de danske myndigheder har truffet i forhold til den danske TV-station TV2/Danmark — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler«)

(2018/C 005/05)

Processprog: dansk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, T. Maxian Rusche og L. Grønfeldt, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: TV2/Danmark A/S (ved advokat O. Koktvedgaard), Kongeriget Danmark (ved C. Thorning, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. Holdgaard) og Viasat Broadcasting UK Ltd (ved advokaterne M. Honoré og S. Kalsmose-Hjelmberg)

Intervenient til støtte for appellanten: EFTA-Tilsynsmyndigheden (ved C. Zatschler, M. Schneider, Í. Isberg og C. Perrin, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 24. september 2015, TV2/Danmark mod Kommissionen (T-674/11, EU:T:2015:684), ophæves, for så vidt som Retten derved annullerede Kommissionens afgørelse 2011/839/EU af 20. april 2011 om Danmarks foranstaltninger (C 2/03) for TV2/Danmark, i det omfang Europa-Kommissionen i denne afgørelse havde fastslået, at reklameindtægterne fra 1995 og 1996 overført til TV2/Danmark via TV2-Fonden udgjorde statsstøtte.
- 2) Kommissionen frifindes i det søgsmål, som TV2/Danmark A/S har anlagt med påstand om annullation af afgørelse 2011/839.

- 3) TV2/Danmark A/S bærer sine egne omkostninger og betaler samtlige omkostninger, som Kommissionen og Viasat Broadcasting UK Ltd har afholdt såvel i første instans som i forbindelse med den foreliggende appelsag.
- 4) Kongeriget Danmark og EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — Viasat Broadcasting UK Ltd mod TV2/
Danmark A/S, Europa-Kommissionen og Kongeriget Danmark**

(Sag C-657/15 P) ⁽¹⁾

**(Appel — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — public service-radio- og TV-virksomhed —
foranstaltninger, som de danske myndigheder har truffet i forhold til den danske TV-station TV2/
Danmark — begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« — Altmark-dommen)**

(2018/C 005/06)

Processprog: dansk

Parter

Appellant: Viasat Broadcasting UK Ltd (ved advokaterne M. Honoré og S. Kalsmose-Hjelmborg)

De andre parter i appelsagen: TV2/Danmark A/S (ved advokat O. Koktvedgaard), Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, T. Maxian Rusche og L. Grønfeldt, som befuldmægtigede) og Kongeriget Danmark (ved C. Thorning, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. Holdgaard)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 24. september 2015, TV2/Danmark mod Kommissionen (T-674/11, EU:T:2015:684), ophæves, for så vidt som Retten derved annullerede Kommissionens afgørelse 2011/839/EU af 20. april 2011 om Danmarks foranstaltninger (C 2/03) for TV2/Danmark, i det omfang Europa-Kommissionen i denne afgørelse havde fastslået, at reklameindtægterne fra 1995 og 1996 overført til TV2/Danmark via TV2-Fonden udgjorde statsstøtte.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Kommissionen frifindes i det søgsmål, som TV2/Danmark A/S har anlagt med påstand om annullation af afgørelse 2011/839.
- 4) TV2/Danmark A/S bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de omkostninger, som Viasat Broadcasting UK Ltd har afholdt i forbindelse med denne appel, såvel som samtlige omkostninger, som denne sidstnævnte har afholdt i første instans.
- 5) Viasat Broadcasting UK Ltd bærer halvdelen af sine egne omkostninger i forbindelse med denne appel.
- 6) Kommissionen og Kongeriget Danmark bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2017 — Valsts ieņēmumu dienests mod »LS Customs Services« SIA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-46/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — forordning (EØF) nr. 2913/92 — EF-toldkodeks — ikke-fællesskabsvarer — proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse — unddragelse af en importafgiftspligtig vare fra toldtilsyn — fastsættelse af toldværdien — artikel 29, stk. 1 — betingelser for at anvende transaktionsværdimetoden — artikel 30 og 31 — valg af metode til fastsættelse af toldværdien — toldmyndighedernes pligt til at begrunde valget af metode)

(2018/C 005/07)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valsts ieņēmumu dienests

Sagsøgt: »LS Customs Services« SIA

Konklusion

- 1) Artikel 29, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 955/1999 af 13. april 1999, skal fortolkes således, at den metode til afgørelse af toldværdien, der er fastsat heri, ikke finder anvendelse på varer, som ikke er solgt med henblik på eksport til Den Europæiske Union.
- 2) Artikel 31 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 955/1999, sammenholdt med artikel 6, stk. 3, i denne forordning, som ændret, skal fortolkes således, at toldmyndighederne er forpligtet til i afgørelsen om fastsættelse af størrelsen af den skyldige importafgift at angive grundene til, at de har fundet, at metoderne til fastsættelse af toldværdien i artikel 29 og 30 i denne forordning, som ændret, ikke kan finde anvendelse, før de kan anvende den metode, der er fastsat i kodeksens artikel 31, samt de oplysninger, på grundlag af hvilke myndighederne har beregnet toldværdien af de omhandlede varer, med henblik på at sætte den pågældende i stand til at vurdere afgørelsens grundlag og træffe afgørelse om, hvorvidt sagen bør prøves retsligt, på grundlag af et fuldt kendskab til sagen. Det tilkommer medlemsstaterne under udøvelse af deres procesautonomi at regulere virkningerne af toldmyndighedens tilsidesættelse af sin begrundelsespligt og at fastsætte, om og hvorvidt det er muligt at afhjælpe en sådan tilsidesættelse under retssagen, idet ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet skal overholdes.
- 3) Artikel 30, stk. 2, litra a), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 955/1999, skal fortolkes således, at den kompetente myndighed ikke er forpligtet til — før den kan træffe afgørelse om, at den i denne bestemmelse fastsatte metode til afgørelse af toldværdien ikke skal finde anvendelse — fra producenten at indhente de oplysninger, der er nødvendige for anvendelse af denne metode. Myndigheden er imidlertid forpligtet til at konsultere alle tilgængelige informationskilder og databaser. Myndigheden skal ligeledes gøre det muligt for de pågældende erhvervsdrivende at meddele den alle de oplysninger, de er i besiddelse af, som kan bidrage til fastsættelsen af toldværdien for de omhandlede varer ved anvendelse af denne bestemmelse.

- 4) Artikel 30, stk. 2, i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 955/1999, skal fortolkes således, at toldmyndighederne ikke er forpligtet til at begrunde, hvorfor de ikke anvender de metoder til fastsættelse af toldværdien, der er fastsat i bestemmelsens litra c) og d), i tilfælde, hvor de fastsætter varernes toldværdi på grundlag af transaktionsværdien af lignende varer i overensstemmelse med artikel 151, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1762/95 af 19. juli 1995.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. november 2017 — SolarWorld AG mod Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Rådet for den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME)

(Sag C-204/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 — artikel 3 — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — fritagelse af import omfattet af et godtaget tilsagn — spørgsmålet, om en bestemmelse kan udskilles)

(2018/C 005/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: SolarWorld AG (ved avocat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

De andre parter i appelsagen: Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (ved avocat L. Ruessmann og solicitor M.J. Beck), Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, bistået af Avocată N. Tuominen), Europa-Kommissionen (ved A. Demeneix, T. Maxian Rusche og J.-F. Brakeland, som befuldmægtiget) og China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (ved avocats J.-F. Bellis og A. Scalini samt avvocato F. Di Gianni)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) SolarWorld AG betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 9. november 2017 — SolarWorld AG mod Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME)

(Sag C-205/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — subsidieret indførsel — gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 — artikel 2 — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig udligningstold — fritagelse for import, der er genstand for et godtaget tilsagn — spørgsmålet, om en bestemmelse kan udskilles)

(2018/C 005/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: SolarWorld AG (ved avocat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

De andre parter i appelsagen: Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (ved avocat L. Ruessmann og solicitor J. Beck), Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, bistået af Avocată N. Tuominen), Europa-Kommissionen (ved A. Demeneix, J.-F. Brakeland og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede) og China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (ved avocats J.-F. Bellis og A. Scalini samt avvocato F. Di Gianni)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) SolarWorld AG betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. november 2017 — Europa-Kommissionen mod Dimos Zagoriou (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Efeteio Athinon — Grækenland)

(Sag C-217/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beslutning fra Europa-Kommissionen om tilbagebetaling af udbetalte beløb, der kan tvangsfuldbyrdes — artikel 299 TEUF — tvangsfuldbyrdelse — gennemførelsesforanstaltninger — fastlæggelse af, hvilken national domstol der har kompetence i tvangsfuldbyrdelsessager — bestemmelse af den person, der skal betale en pengeydelse — betingelser for anvendelsen af nationale procedurebestemmelser — medlemsstaternes procesautonomi — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet)

(2018/C 005/10)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efeteio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Europa-Kommissionen

Sagsøgt: Dimos Zagoriou

Konklusion

- 1) Artikel 299 TEUF skal fortolkes således, at den ikke fastlægger valget af, hvilke nationale domstole der skal have kompetence med hensyn til søgsmål vedrørende tvangsfuldbyrdelsen af Europa-Kommissionens retsakter, der i henhold til den nævnte artikel indebærer en forpligtelse for andre end stater til at betale en pengeydelse, og som kan tvangsfuldbyrdes, idet denne fastlæggelse henhører under national ret i medfør af princippet om medlemsstatens procesautonomi, forudsat at denne fastlæggelse ikke begrænser EU-rettens anvendelse og effektivitet.

Det tilkommer den nationale domstol at afgøre, om anvendelsen af de nationale processuelle regler på søgsmål om tvangsfuldbyrdelse af de i artikel 299 TEUF omhandlede retsakter medfører forskelsbehandling i forhold til de procedurer, der gælder for nationale tvister af samme art, og efter en fremgangsmåde, som ikke gør tilbagesøgningen af de i disse retsakter omhandlede beløb mere vanskelig end i lignende tilfælde om gennemførelsen af tilsvarende nationale bestemmelser.

- 2) Artikel 299 TEUF og Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter og Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, Udviklingssektionen, skal fortolkes således, at de ikke under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede fastlægger de personer, over for hvem der kan søges tvangsfuldbyrdelse i henhold til en kommissionsbeslutning om tilbagebetaling af udbetalte beløb, der kan tvangsfuldbyrdes.

Det tilkommer national ret at fastlægge disse personer under iagttagelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 9. november 2017 — Jan Theodorus Arts mod Veevoederbedrijf Alpuro BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden — Nederlandene)

(Sag C-227/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — fælles landbrugspolitik — forordning (EF) nr. 73/2009 — enkeltbetalingsordning — kalveopdrætter, der har indgået en integrationskontrakt — et aftalevilkår, hvorefter engangsbetalingen tilflyder integrationsvirksomheden — lovlighed)

(2018/C 005/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jan Theodorus Arts

Sagsøgt: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Konklusion

Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006 og (EF) nr. 378/2007 samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for et aftalevilkår, hvorefter størrelsen af den støtte, som en kalveopdrætter kan gøre krav på i henhold til enkeltbetalingsordningen, tilflyder en integrationsvirksomhed, såfremt overførslen af denne støtte indgår i et arrangement med gensidige rettigheder og forpligtelser, som er aftalt mellem parterne i integrationsaftalen.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.8.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. november 2017 — Teodor Ispas og Anduța Ispas mod Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien)

(Sag C-298/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — EU-rettens generelle principper — retten til en god forvaltning og retten til forsvar — national skatte- og afgiftslovgivning, hvori er fastsat retten til at blive hørt og retten til information under en administrativ afgiftsprocedure — afgørelse om pålæggelse af merværdiafgift truffet af de nationale afgiftsmyndigheder uden at give den afgiftspligtige person adgang til de oplysninger og dokumenter, som udgør grundlaget for denne afgørelse)

(2018/C 005/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Teodor Ispas og Anduța Ispas

Sagsøgt: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Konklusion

Det generelle EU-retlige princip om retten til forsvar skal fortolkes således, at en person i nationale administrative procedurer til kontrol og fastsættelse af grundlaget for merværdiafgift skal have mulighed for på begæring at få meddelt de oplysninger og dokumenter, der er indeholdt i de administrative sagsakter, og som den offentlige myndighed tog i betragtning, da den traf sin afgørelse, medmindre almene hensyn begrundet en begrænsning af adgangen til disse oplysninger og disse dokumenter.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. november 2017 — António Fernando Maio Marques da Rosa mod xx (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação do Porto — Portugal)

(Sag C-306/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 2003/88/EF — artikel 5 — ugentlig hviletid — national lovgivning, som fastsætter mindst én hviledag for hver syvdagesperiode — perioder på mere end seks på hinanden følgende arbejdsdage)

(2018/C 005/13)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: António Fernando Maio Marques da Rosa

Sagsøgt: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA

Konklusion

Artikel 5 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/34/EF af 22. juni 2000, og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at de ikke kræver, at den sammenhængende ugentlige minimumshvileperiode på 24 timer, som en arbejdstager har ret til, tildeles senest dagen efter en periode på seks på hinanden følgende arbejdsdage, men påbyder, at denne tildeles inden for hver syvdagesperiode.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — HX mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-423/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Syriske Arabiske Republik — restriktive foranstaltninger over for en person, som er opført i bilaget til en afgørelse — forlængelse af gyldigheden af denne afgørelse under sagen for Den Europæiske Unions Ret — anmodning om tilpasning af stævningen under retsforhandlingernes mundtlige del og ikke ved særskilt procesdokument — artikel 86 i Rettens procesreglement — bulgarsk sprogversion — Rettens annullation af den oprindelige afgørelse, hvorved den pågældende blev opført på listen over personer, der er genstand for restriktive foranstaltninger — forlængelsesafgørelsens ophør — anmodning om tilpasning af stævningen stadig relevant

(2018/C 005/14)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: HX (ved advokat S. Koev)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved I. Gurov og S. Kyriakopoulou, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Domskonklusionens punkt 2 i Den Europæiske Unions Rets dom af 2. juni 2016, HX mod Rådet (T-723/14, EU:T:2016:332), ophæves.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om den anmodning om tilpasning af stævningen, som HX har fremsat for Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som HX har afholdt såvel i første instans som i forbindelse med den foreliggende appelsag.

⁽¹⁾ EUT C 350 af 26.9.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. november 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik

(Sag C-481/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — støtte, der er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked — tilbagesøgningsforpligtelse — underretningspligt — manglende gennemførelse — forsvarsanbringender — absolut umulighed for gennemførelse)

(2018/C 005/15)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Bouchagiar og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellske Republik (ved K. Boskovits og V. Karra, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3-5 i Kommissionens afgørelse 2014/539/EU af 27. marts 2014 om statsstøtte SA.34572 (13/C) (ex 13/NN) tildelt af Grækenland til Larco General Mining & Metallurgical Company S.A. og til EUF-traktaten, idet den nævnte medlemsstat ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre denne afgørelse, og idet den ikke har underrettet Europa-Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til afgørelsen.
- 2) Den Hellske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. november 2017 — AZ mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-499/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 98 — medlemsstaternes mulighed for at anvende en nedsat sats på levering af visse varer og ydelser — bilag III, punkt 1 — levnedsmidler — bagværk og kager — dato for mindste holdbarhed og sidste anvendelsesdato — princippet om afgiftsneutralitet)

(2018/C 005/16)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AZ

Sagsøgt: Minister Finansów

Konklusion

Artikel 98 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den ikke — forudsat at princippet om afgiftsneutralitet er overholdt, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve — er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter anvendelsen af den nedsatte merværdiafgiftssats på friskt bagværk og kager udelukkende sker ud fra kriteriet »dato for mindste holdbarhed«, henholdsvis »sidste anvendelsesdato«.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. november 2017 — »Wind Inovation 1« EOOD, under likvidation, mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-552/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — opløsning af et selskab, der medfører dets slettelse fra registret for merværdiafgift (moms) — forpligtelse til at beregne moms af eksisterende aktiver og at indbetale den beregnede moms til staten — opretholdelse eller ændring af den på datoen for tiltrædelse af Den Europæiske Union eksisterende lov — artikel 176, stk. 2 — indvirkning på fradragsretten — artikel 168)

(2018/C 005/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Wind Inovation 1« EOOD, under likvidation

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« — Sofia

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning, hvorefter den obligatoriske slettelse fra registret for merværdiafgift (moms) af et selskab, hvis opløsning er blevet bestemt ved en retsafgørelse, medfører en forpligtelse til at beregne den indgående moms, som skal betales eller er betalt af eksisterende aktiver på datoen for selskabets opløsning, og at indbetale momsen til staten, på den betingelse, at dette selskab ikke længere foretager økonomiske transaktioner efter sin opløsning.
- 2) Direktiv 2006/112, navnlig dets artikel 168, skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter den obligatoriske slettelse fra momsregistret af et selskab, hvis opløsning er blevet bestemt ved en retsafgørelse, medfører en forpligtelse til — selv når dette selskab fortsætter med at foretage økonomiske transaktioner under dets likvidation — at beregne den indgående moms, som skal betales eller er betalt af eksisterende aktiver på datoen for denne opløsning, og at indbetale momsen til staten, og som derved gør fradragsretten betinget af, at denne forpligtelse overholdes.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. november 2017 — Tünkers France og Tünkers Maschinenbau GmbH mod Expert France (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-641/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — insolvensbehandling — forordning (EF) nr. 1346/2000 — kompetent ret — søgsmål med påstand om illoyal konkurrence anlagt i forbindelse med en insolvensbehandling — søgsmål anlagt af et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat mod erhververen af en aktivitetsgren af selskabet, der er under insolvensbehandling — søgsmål uden forbindelse med insolvensbehandlingen eller søgsmål, som følger direkte af denne behandling og træffes i nær forbindelse hermed)

(2018/C 005/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Tünkers France og Tünkers Maschinenbau GmbH

Sagsøgt: Expert France

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at det ikke er den ret, der har indledt en insolvensbehandling, der har kompetence til at afgøre et søgsmål med påstand om illoyal konkurrence, hvorved erhververen af en aktivitetsgren, der er erhvervet i forbindelse med en insolvensbehandling, med urette har fremstillet sig selv som eneforhandler af de varer, der fremstilles af debitoren.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 6.3.2017.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 26. oktober 2017 — straffesag mod Wamo BVBA og Luc Cecile Jozef Van Mol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien)

(Sag C-356/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — national lovgivning, der forbyder reklame for kirurgiske kosmetiske indgreb eller ikke-kirurgiske kosmetiske indgreb)

(2018/C 005/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Tiltalte i straffesagen

Wamo BVBA og Luc Cecile Jozef Van Mol

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der beskytter folkesundheden samt værdigheden og integriteten for så vidt angår erhvervet som kirurg eller læge beskæftiget med kosmetiske indgreb ved at forbyde alle fysiske og juridiske personer at udbrede reklame for kirurgiske kosmetiske indgreb og ikke-kirurgiske kosmetiske indgreb.

(¹) EUT C 335 af 12.9.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 24. oktober 2017 — straffesag mod Belu Dienstleistung GmbH & Co KG og Stefan Nikless (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Colmar — Frankrig)

(Sag C-474/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — enslydende præjudicielle spørgsmål — koordinering af de sociale sikringsordninger — forordning (EF) nr. 883/2004 — lovgivning, der finder anvendelse — blanket A 1 — beviskraft)

(2018/C 005/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Colmar

Parter i hovedsagen

Belu Dienstleistung GmbH & Co KG og Stefan Nikless

Procesdeltagere: Syndicat Prism'emploi, Union départementale CGT du Bas-Rhin og Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), der er indtrådt i de rettigheder, der tilkommer Urssaf du Bas-Rhin

Konklusion

Artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at en blanket A1, der er udstedt af den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i en medlemsstat i medfør af artikel 12, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, er bindende for såvel de sociale sikringsinstitutioner i den medlemsstat, hvor arbejdet udføres, som domstolene i denne medlemsstat, selv når disse konstaterer, at de betingelser, hvorunder arbejdstageren udøver sin beskæftigelse, åbenbart ikke er omfattet af det materielle anvendelsesområde for denne bestemmelse i forordning nr. 883/2004.

(¹) EUT C 441 af 28.11.2016.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 24. oktober 2017 — Hitachi Rail Italy Investments Srl (sag C-655/16) og Finmeccanica SpA (sag C-656/16) mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Forenede sager C-655/16 og C-656/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — selskabsret — direktiv 2004/25/EF — overtagelsestilbud — artikel 5, stk. 4, andet afsnit — mulighed for at ændre tilbudsprisen under klart definerede omstændigheder og betingelser — national lovgivning, som fastsætter en mulighed for tilsynsmyndigheden for at forhøje prisen på et overtagelsestilbud i tilfælde af samordning mellem tilbudsgiver og sælger)

(2018/C 005/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Hitachi Rail Italy Investments Srl (sag C-655/16) og Finmeccanica SpA (sag C-656/16)

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Med deltagelse af: Amber Capital Italia Sgr SpA, Amber Capital Uk Llp, Bluebell Partners Limited, Elliot International Lp, The Liverpool Limited Partnership og Elliot Associates L.P.

Konklusion

Artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der giver den nationale tilsynsmyndighed mulighed for at forhøje prisen i et overtagelsestilbud i tilfælde af »samordning«, uden at præcisere, hvilke specifikke former for adfærd der kendetegner dette begreb, for så vidt som fortolkningen af det pågældende begreb kan udledes tilstrækkeligt klart, præcist og forudsigeligt af denne lovgivning ved hjælp af fortolkningsmetoder, der er anerkendt i national ret.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 26. oktober 2017 — Caixa Económica Montepio Geral mod Carlos Samuel Pimenta Marinho m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Braga — Portugal)

(Sag C-333/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 21 og 38 — ikke-forskelsbehandling — forbrugerbeskyttelse — aftale om banklån — spørgsmål vedrører ikke andre EU-retlige bestemmelser end dem, der er indeholdt i chartret om grundlæggende rettigheder — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2018/C 005/22)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca de Braga

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caixa Económica Montepio Geral

Sagsøgte: Carlos Samuel Pimenta Marinho, Maria de Lurdes Coelho Pimenta Marinho, Daniel Pimenta Marinho og Vera da Conceição Pimenta Marinho

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare det spørgsmål, som Tribunal Judicial da Comarca de Braga (retten i første instans i Braga, Portugal), har forelagt ved afgørelse af 29. marts 2017.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 18. august 2017 — Thomas Krauss mod TUIfly GmbH

(Sag C-500/17)

(2018/C 005/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thomas Krauss

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Ved kendelse af 28. september 2017 har Domstolen besluttet at sagen skal slettes af Domstolens register.

Appel iværksat den 24. august 2017 af Uniwersytet Wrocławski til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. juni 2017 i sag T-137/16, Uniwersytet Wrocławski mod Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

(Sag C-515/17 P)

(2018/C 005/24)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Uniwersytet Wrocławski (ved advokaci A. Krawczyk-Giehsman og K. Szarek)

Den anden part i appelsagen: Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves.
- Det fastslås, at sagen blev anlagt behørigt.
- Den anden part i sagen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 19 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol. Dette appelanbringende støttes på, at den fortolkning, som Retten har foretaget ved anvendelsen af denne bestemmelse, er fejlagtig, og at den er i strid med proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet, da den ikke tog hensyn til, at det omtvistede retsforhold mellem *radca prawny* (den højere læreanstalts advokat) og den højere læreanstalt hviler på uafhængighed og lighed på begge sider, og at erhvervet *radca prawny* i det polske retssystem efter sin art er kendetegnet ved uafhængighed og derved, at det ikke er bundet af anvisninger i forhold til tredjemand, og er et offentligt tillidserhverv.

Det andet appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 119 i Rettens procesreglement af 23. april 2015. Dette appelanbringende støttes på, at Retten begrundede afgørelsen fejlagtigt, fordi den i den anfægtede afgørelses begrundelse formulerede abstrakte udtalelser og den udtrykte opfattelse ikke vedrørte de faktiske omstændigheder i den foreliggende retssag, hvilket har begrænset appellants muligheden for at forsvare sig effektivt betydeligt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 22. september 2017 — Alekszj Torubarov mod Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sag C-556/17)

(2018/C 005/25)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alekszj Torubarov

Sagsøgt: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at de ungarske retter kan ændre administrative afgørelser, der er truffet af en myndighed med kompetence i asylsager, hvorved der gives afslag på international beskyttelse, og at de ungarske retter kan tildele en sådan beskyttelse?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 180, s. 60.

Appel iværksat den 22. september 2017 af Republikken Polen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. juni 2017 i sag T-137/16, Uniwersytet Wrocławski mod Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

(Sag C-561/17 P)

(2018/C 005/26)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Uniwersytet Wrocławski og Forvaltningsorganet for Forskning (REA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den kendelse, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Ottende Afdeling) den 13. juni 2017, Uniwersytet Wrocławski mod Forvaltningsorganet for Forskning (REA), sag T-137/16, ophæves i sin helhed.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling.
- Hver part bærer sine egne omkostninger.
- Sagen henvises til Rettens store afdeling i henhold til statuttens artikel 16, stk. 3.

Anbringender og væsentligste argumenter

Republikken Polen har for det første gjort gældende, at den appellerede kendelse ved den fejlagtige fortolkning af statuttens artikel 19, stk. 3 og 4, tilsidesætter denne bestemmelse. Den appellerede kendelse er støttet på praksis fra Unionens retsinstanser, hvorefter det krav om advokatens uafhængighed, der er udledt af statuttens artikel 19, er obligatorisk forbundet med, at der ikke foreligger et arbejdsforhold mellem advokaten og dennes klient. Efter Republikken Polens opfattelse er denne praksis grundlæggende forkert og skal ændres.

Derudover går den appellerede kendelse, selv om den er støttet på den hidtidige praksis fra Unionens retsinstanser, ligeledes ud over de grænser, der er fastsat i denne retspraksis. Kravet om uafhængighed er i den appellerede kendelse nemlig ikke kun knyttet til, at der ikke foreligger et arbejdsforhold, men også til, at der ikke foreligger et civilretligt forhold, og til, at der ikke er en risiko for, at advokatens faglige miljø udøver en eller anden indflydelse på det af denne fremførte retlige standpunkt.

Følgen af en sådan opfattelse er en vidtrækkende begrænsning af retten til forsvar ved Unionens retsinstanser. Der er herved tale om en begrænsning, som hviler på kriterier, der er meget uklare og som er underlagt et skøn, og som ikke har noget udtrykkeligt grundlag i EU-rettens bestemmelser og ikke tjener et indlysende mål.

Republikken Polen har for det andet gjort gældende, at den appellerede kendelse tilsidesætter retssikkerhedsprincippet. Den appellerede kendelse indfører en ny, ubestemt betingelse for den befuldmægtigedes uafhængighed, nemlig den betingelse, at der ikke må være nogen risiko for indflydelse gennem det faglige miljø, men i kendelsen gives der i denne sammenhæng ingen henvisning til den måde, hvorpå denne bedømmelse skal foretages. Som resultat heraf er en part ikke i stand til at fastslå, om den befuldmægtigede, som denne part har valgt, opfylder uafhængighedsbetingelsen, og om dennes søgsmål vil blive antaget til realitetsbehandling.

Republikken Polen har for det tredje gjort gældende, at den appellerede kendelse ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse, som gør det muligt at forstå grundene til, at Retten har været af den opfattelse, at den befuldmægtigede ikke opfylder uafhængighedsbetingelsen, og i henhold til hvilke den har afvist det af Republikken Polen anlagte søgsmål.

Retten har navnlig ikke redegjort klart for, hvorfor en forbindelse som den, der foreligger mellem den befuldmægtigede og Uniwersytet Wrocławski på trods af, at der ikke foreligger et underordningsforhold, skal sidestilles med et ansættelsesforhold. Retten har heller ikke forklaret, af hvilke grunde den overhovedet har taget hensyn til andre omstændigheder som sådanne, der vedrørte ydelsen af retlig bistand gennem den befuldmægtigede. Retten har heller ikke forklaret, hvordan begrebet fagligt miljø skal forstås i forbindelse med en civilretlig kontrakt, og hvilken form for indflydelse dette udøver på den befuldmægtigede. Herudover følger det ikke af den appellerede kendelse, hvilken form for risiko, der er forbundet med denne kontrakttype, og hvori begrænsningen af uafhængighed, som har gjort udelukkelsen af den befuldmægtigede nødvendig, består.

Appel iværksat den 4. oktober 2017 af ADR Center SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 20. juli 2017 i sag T-644/14, ADR Center SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-584/17 P)

(2018/C 005/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ADR Center SpA (ved advokaterne A. Guillerme og T. Bontinck)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- dom afsagt af Retten den 20. juli 2017, ADR mod Kommissionen (T-644/14), ophæves
- Kommissionens afgørelse C(2014) 4485 final af 27. juni 2014 om inddrivelse af en del af det finansielle bidrag, som er udbetalt til appellanten, annulleres
- Domstolen træffer selv afgørelse i sagen, og de af appellanten for Retten nedlagte påstande tiltrædes
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de af appellanten afholdte omkostninger for Domstolen og for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen af EU-princippet, der gælder for finansiell EU-støtte, hvorefter Unionen kun kan tildele støtte til faktisk afholdte udgifter.

Appellanten har gjort gældende, at Den Europæiske Unions Ret anvendte en særlig streng fortolkning af dette princip, hvilket er i modstrid med Domstolens tidligere praksis og med EU-lovgivers ønske.

- 2) Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 299 TEUF, af artikel 79 i EU's finansforordning ⁽¹⁾, af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og af Domstolens praksis.

Appellanten har gjort gældende, at Retten fortolkede artikel 299 TEUF og artikel 79, stk. 2, i finansforordningen forkert, således at Kommissionen er bemyndiget til at vedtage et eksigibelt påbud om tilbagesøgning i kontraktlige forhold. Endvidere er den appellerede dom i strid med Domstolens retspraksis i sagen *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheiourgiko Kentro AE mod Kommissionen*. Endelig er den effektive karakter af søgsmålet baseret på artikel 272 TEUF drastisk reduceret for tilskudsmodtageren, idet Europa-Kommissionen kan beslutte at indlede tvangsinddrivelse, inden den kompetente ret har truffet endelig afgørelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 6. oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie og I. mod D

(Sag C-586/17)

(2018/C 005/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Appellanter: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie og I.

Indstævnt: D

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a. Er artikel 46, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning), sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en ordning, hvorefter retten i første instans i forvaltningsretlige sager, afdelingen for sager om asyl, ved behandlingen af et søgsmål i princippet ikke må tage en asylgrund, som en udlænding har fremført for første gang under den retslige procedure for nævnte ret, i betragtning?

b. Har det herved nogen betydning, om der faktisk anføres en ny asylgrund, det vil sige en grund til at søge om international beskyttelse, der støttes på faktiske omstændigheder og forhold, der er indtruffet efter den besluttende myndigheds afgørelse om ansøgningen om internationale beskyttelse, eller en fortiet asylgrund, det vil sige en grund til at søge om international beskyttelse, der støttes på faktiske omstændigheder og forhold, der er indtruffet før den besluttende myndigheds afgørelse om ansøgningen om internationale beskyttelse, og som en udlænding med urette har undladt at give oplysning om allerede under den administrative fase, selv om han var bekendt med dem?

c. Har det herved nogen betydning, om asylgrunden anføres under den retslige procedure ved retten i første instans i forvaltningsretlige sager, afdelingen for sager om asyl, til anfægtelse af den besluttende myndigheds afgørelse om den første ansøgning om international beskyttelse eller en fornyet ansøgning herom?
- 2) Såfremt spørgsmål 1.a. besvares bekræftende, er EU-retten da også til hinder for, at retten i første instans i forvaltningsretlige sager, afdelingen for sager om asyl, kan beslutte at henvise behandlingen af en asylgrund, der først er gjort gældende under den retslige procedure for nævnte ret, til en ny procedure ved den besluttende myndighed for således at garantere en korrekt afvikling af den retslige procedure efter god retspleje eller forhindre en utilbørlig forhaling af denne retslige procedure?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 180, s. 60.

Appel iværksat den 9. oktober 2017 af Kongeriget Spanien til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 20. juli 2017 i sag T-143/15, Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen

(Sag C-588/17 P)

(2018/C 005/29)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kongeriget Spanien (ved M.J. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Der gives medhold i den foreliggende appel, og Rettens dom af 20. juli 2017, som er afsagt i sag T-143/15, Kongeriget Spanien mod Europa-Kommissionen (ECLI:EU:T:2017:534), ophæves delvist for så vidt angår den finansielle korrektion, som er pålagt Kongeriget Spanien, om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT af 23.1.2015, s. 62-205/75), som henhører under begrebet naturbetingede ulemper og begrebet miljøvenlige landbrugsforanstaltninger i den selvstyrende region Castilla y Leóns program for udvikling af landdistrikter, **for så vidt angår det beløb på 1 793 798,22 EUR, der svarer til den del af støtten, som er ydet til områder med naturbetingede ulemper.**
- I den nye dom, der afsiges, annulleres Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 18. januar 2015, for så vidt angår den finansielle korrektion, som er pålagt Kongeriget Spanien, om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT af 23.1.2015, s. 62-205/75), som hen hører under **begrebet naturbetingede ulemper og begrebet miljøvenlige landbrugsforanstaltninger i den selvstyrende region Castilla y Leóns program for udvikling af landdistrikter, for så vidt angår det beløb på 1 793 798,22 EUR, der svarer til den del af støtten, som er ydet til områder med naturbetingede ulemper.**

Anbringender og væsentligste argumenter

1. En åbenbar urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder

Der foreligger en åbenbar urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, for så vidt som i) der, således som Kongeriget Spanien anførte og godtgjorde ved sit søgsmål, blev indgået en aftale i forligsorganet om det grundlag, som den finansielle korrektion skulle anvendes på, og for så vidt som ii) Kongeriget Spanien har påvist, hvordan foderarealer, hvorpå der ikke går dyr, kan være omfattet af de omtvistede foranstaltningers anvendelsesområde og derfor være berørt af de korrektioner, som Kommissionen har pålagt.

2. En retlig fejl med hensyn til omfanget af værdien af forligsorganets aftaler, som indebærer en åbenbar tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og princippet om loyalt samarbejde

Rettens ræsonnement er behæftet med en retlig fejl, idet værdien og virkningen af de delaftaler, som indgås mellem Kommissionen og en medlemsstat i forligsorganet, hermed ikke anerkendes. Retten har ligeledes åbenbart tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og princippet om loyalt samarbejde ved med sit ræsonnement at legitimere, at en myndighed ensidigt og uden begrundelse kan underkende aftaler, som stater indgår i forbindelse med forligsprocedurer, der er iværksat lovligt netop med det formål, at Kommissionen og medlemsstaterne skal nå frem til en aftale.

3. En retlig fejl som følge af en manglende begrundelse af den appellerede dom

Retten har ikke taget stilling til stævningens punkt III.2.3, hvori det er gjort gældende, at artikel 31, stk. 2, i forordning 1290/2005⁽¹⁾ og proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat, eftersom det grundlag, som Kommissionen henviste til med henblik på anvendelsen af den finansielle korrektion, omfattede modtagere af støtte til områder med ulemper uden foderarealer.

4. En retlig fejl med hensyn til rækkevidden af artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005 og domstolskontrollen med proportionalitetsprincippet samt en tilsidesættelse af princippet om en god retspleje

Retten har ikke foretaget den domstolskontrol, som den er forpligtet til i henhold til forordningens artikel 31, stk. 2, og proportionalitetsprincippet, og hvorved det skal fastslås, om medlemsstaten har opfyldt sin forpligtelse til at fastslå, om Kommissionen har begået en fejl med hensyn til de finansielle følger af denne overtrædelse. Retten har heller ikke efterprøvet Kongeriget Spaniens oplysninger, som påviste Kommissionens fejl.

Rettens ræsonnement indebærer en tilsidesættelse af princippet om en god retspleje, idet der hermed ses bort fra, at Kongeriget Spanien har fastsat antallet af bedrifter, som er underlagt pligten til optælling af kvæg, og idet det fraviger den genstand for sagen, som parterne har fastsat.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (ikke længere i kraft) (EUT 2005, L 209, s. 1).

Sag anlagt den 16. oktober 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-599/17)

(2018/C 005/30)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Rius og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesdirektiv (EU) 2015/2392 af 17. december 2015 om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 ⁽¹⁾ for så vidt angår indberetning af mulige eller faktiske overtrædelser af nævnte forordning til de kompetente myndigheder ⁽²⁾, idet det ikke inden den 3. juli 2016 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme nævnte direktiv, eller idet det under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af Kommissionens gennemførelsesdirektiv (EU) 2015/2392 i national ret udløb den 3. juli 2016.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16.4.2014 om markedsmisbrug og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT 2014, L 173, s. 1).

⁽²⁾ EUT 2015, L 332, s. 126.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 24. oktober 2017 — Skatteverket mod Memira Holding AB

(Sag C-607/17)

(2018/C 005/31)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: Memira Holding AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det ved bedømmelsen af, om et underskud i et datterselskab i en anden medlemsstat er endeligt som bl.a. omhandlet i A-dommen (C-123/11, ECLI:EU:C:2013:84) — og moderselskabet dermed kan opnå fradrag for underskuddet i henhold til artikel 49 TEUF — tages i betragtning, at der i henhold til reglerne i datterselskabsstaten gælder begrænsninger for muligheden for andre subjekter end underskudssubjektet selv for at opnå adgang til fradrag af underskuddet?
- 2) Hvis en sådan begrænsning som omhandlet i spørgsmål 1 skal tages i betragtning, skal der da tages hensyn til, om der i den pågældende sag rent faktisk er et andet subjekt i datterselskabsstaten, som havde kunnet opnå fradrag for underskuddene, hvis dette havde været tilladt dér?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den
24. oktober 2017 — Skatteverket mod Holmen AB**

(Sag C-608/17)

(2018/C 005/32)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: Holmen AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Forudsætter den ret — som følger af Marks & Spencer-dommen (C-446/03, ECLI:EU:C:2005:763) — for et moderselskab i en medlemsstat til i henhold til artikel 49 TEUF at kunne opnå adgang til fradrag af endelige underskud i et datterselskab i en anden medlemsstat, at datterselskabet ejes direkte af moderselskabet?
 - 2) Skal et underskud også anses for at være endeligt for den del, der som følge af reglerne i datterselskabsstaten ikke har kunnet modregnes i overskud, som er opnået dér i et givent år, men i stedet kunne være blevet fremført for eventuelt at kunne fradrages i et efterfølgende år?
 - 3) Skal det ved bedømmelsen af, om et underskud er endeligt, tages i betragtning, at der efter reglerne i datterselskabsstaten er begrænsninger i muligheden for et andet subjekt end underskudssubjektet selv for at opnå adgang til fradrag af underskuddet?
 - 4) Hvis en sådan begrænsning som omhandlet i spørgsmål 3 skal tages i betragtning, skal der da tages hensyn til, i hvilken udstrækning begrænsningen rent faktisk har medført, at en del af underskuddene ikke har kunnet modregnes i de overskud, som er opnået hos et andet subjekt?
-

RET TEN

Rettens dom af 16. november 2017 — USFSPEI mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-75/14) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — søgsmålsfrist — afvisning — ansvar uden for kontraktforhold — ændring af vedtægten og ansættelsesvilkårene — forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 — uregelmæssigheder under proceduren for vedtagelse af retsakter — manglende høring af Vedtægtsudvalget og af fagforeningerne — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)

(2018/C 005/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne J.N. Louis og D. de Abreu Caldas, derefter ved J.N. Louis)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved A. Troupiotis og E. Taneva, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (først ved M. Bauer og A. Bisch, derefter ved M. Bauer og M. Veiga, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved G. Gattinara og J. Currall, derefter ved G. Gattinara og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Angående dels en påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af artikel 1, stk. 27, 32, 46 og 61, samt artikel 1, stk. 64, litra b), artikel 1, stk. 65, litra b), og artikel 1, stk. 67, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (EUT 2013, L 287, s. 15), dels en påstand i henhold til artikel 268 TEUF om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt efter vedtagelsen af forordning nr. 1023/2013 i strid med ændringsaftalen af 2004, artikel 12 og 27 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, vedtægtens artikel 10 og med den samrådsprocedure, der er fastsat i Rådets beslutning af 23. juni 1981.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) bærer sine egne omkostninger og betaler Europa Parlamentets og Rådets omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 24.6.2014.

Rettens dom af 14. november 2017 — Alfamicro mod Kommissionen(Sag T-831/14) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — støtteaftale indgået som led i rammeprogrammet for innovation og konkurrenceevne (CIP) (2007-2013) — revisionsrapport — støtteberettigede omkostninger — tilbagebetaling af udbetalte beløb — proportionalitet — berettiget forventning — retssikkerhed — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — tilpasning af påstandene under sagen — modregning af fordringer — modkrav — morarenter)

(2018/C 005/34)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (Cascais, Portugal) (først ved advokaterne G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe og L. Rodrigues Carvalho, derefter ved advokaterne G. Gentil Anastácio og D. Pirra Xarepe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels et søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF i det væsentlige med påstand om, at det fastslås, at den fordring, som Kommissionen hævder at have på sagsøgeren i henhold til støtteaftale nr. 238882 om EU-finansiering af projektet »Save Energy«, der blev indgået som led i det rammeprogram for innovation og konkurrenceevne (2007-2013), som blev fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 (EUT 2006, L 310, s. 15), ikke eksisterer, dels et modkrav i det væsentlige om, at sagsøgeren tilpligtes at tilbagebetale den støtte, der uretmæssigt er blevet udbetalt inden for rammerne af den ovennævnte aftale.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal betaler Europa-Kommissionen et beløb på 277 849,93 EUR forhøjet med morarenter på 26,88 EUR pr. dag fra den 20. juni 2015.
- 3) Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Rettens dom af 10. november 2017 — Icap m.fl. mod Kommissionen(Sag T-180/15) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — sektoren for rentederivater i yen — afgørelse, hvorved fastslås seks overtrædelser af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 — manipulation af referencesatserne på interbankmarkederne JPY LIBOR og Euroyen TIBOR — konkurrencebegrænsende formål — en brokers deltagelse i overtrædelserne — »hybrid« forligsprocedure — princippet om uskyldsformodning — princippet om god forvaltningsskik — bøder — grundbeløb — ekstraordinær tilpasning — artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begrundelsespligt)

(2018/C 005/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Icap plc (London, Det Forenede Kongerige), Icap Management Services Ltd, (London) og Icap New Zealand Ltd, (Wellington, New Zealand) (ved advokaterne C. Riis-Madsen og S. Frank)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, B. Mongin og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2015) 432 final af 4. februar 2015 vedrørende en procedure efter artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (AT.39861 — Sektoren for rentederivater i yen), og subsidær påstand om nedsættelse af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt ved denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra a), i Kommissionens afgørelse C(2015) 432 final af 4. februar 2015 vedrørende en procedure efter artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (AT.39861 — Sektoren for rentederivater i yen) annulleres, for så vidt som den vedrører perioden efter den 22. august 2007.
- 2) Artikel 1, litra b), i afgørelse C(2015) 432 final annulleres.
- 3) Artikel 1, litra d), i afgørelse C(2015) 432 final annulleres, for så vidt som den vedrører perioden fra den 5. marts til den 27. april 2010.
- 4) Artikel 1, litra e), i afgørelse C(2015) 432 final annulleres, for så vidt som den vedrører perioden før den 18. maj 2010.
- 5) Artikel 1, litra f), i afgørelse C(2015) 432 final annulleres, for så vidt som den vedrører perioden før den 18. maj 2010.
- 6) Artikel 2 i afgørelse C(2015) 432 final annulleres.
- 7) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 8) Icap plc, Icap Management Services Ltd og Icap New Zealand Ltd bærer hver en fjerdedel af deres egne omkostninger.
- 9) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af omkostningerne afholdt af Icap, Icap Management Services og Icap New Zealand.

(¹) EUT C 245 af 27.7.2015.

Rettens dom af 16. november 2017 — European Dynamics Luxembourg m.fl. mod EBA

(Sag T-229/15) (¹)

(Offentlige tjenesteydelser — udbudsprocedure — tilrådighedsstillelse af midlertidigt personale til at udføre it-relaterede opgaver — afvisning af en tilbudsgivers bud — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 005/36)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) og European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne I. Ampazis, M. Sfyri, C.-N. Dede og D. Papadopoulou, derefter ved advokaterne M. Sfyri, C.-N. Dede og D. Papadopoulou)

Sagsøgt: Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) (ved J. Overett Somnier, J. Mifsud og S. Giordano, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne H.-G. Kamann og A. Dritsa)

Sagens genstand

Dels en påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af EBA's afgørelse af 2. marts 2015 om afvisning af sagsøgernes bud, der var indgivet i forbindelse med det begrænsede udbud EBA/2014/06/OPS/SER/RT vedrørende delaftale nr. 1 med betegnelsen »Tilrådighedsstillelse af midlertidigt personale: Midlertidigt personale til at udføre it-relaterede opgaver, dels en påstand i henhold til artikel 268 TEUF om en erstatning på 300 000 EUR med tillæg af renter for den skade, som sagsøgerne angiveligt havde lidt som følge af denne afgørelse, fordi de fortabte muligheden for at blive placeret på førstepladsen i rækkefølgen inden for rammerne af den pågældende udbudsprocedure.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed frifindes.
- 2) European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE og European Dynamics Belgium SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Rettens dom af 8. november 2017 — Klymenko mod Rådet

(Sag T-245/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — begrundelsespligt — retsgrundlag — åbenbart urigtigt skøn — ret til forsvar — ejendomsret — ret til omdømme — proportionalitet — beskyttelse af grundlæggende rettigheder på samme niveau som den i EU sikrede beskyttelse — ulovlighedsindsigelse)

(2018/C 005/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusland) (først ved B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy og solicitor R. Gherson, derefter ved B. Kennelly, J. Pobjoy, R. Gherson og solicitor T. Garner og endelig ved advokat M. Phelippeau)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 1), for det andet Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EFT 2016, L 60, s. 76) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1) og for det tredje Rådets afgørelse (FUSP) 2017/381 af 3. marts 2017 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 34) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/374 af 3. marts 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2017, L 58, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over de personer, enheder og organer, som er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Oleksandr Viktorovych Klymenko betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Retten dom af 8. november 2017 — Ivanyushchenko mod Rådet

(Sag T-246/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af midler — liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen — åbenbart urigtigt skøn)

(2018/C 005/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yuriy Volodymyrovych Ivanyushchenko (Yenakievo, Ukraine) (ved B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy samt solicitors R. Gherson og T. Garner)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved J.-P. Hix og N. Rouam, derefter ved J.-P. Hix og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation dels af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2015, L 62, s. 1), dels af Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 76) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2016, L 60, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som disse retsakter omhandler sagsøgeren.

- 2) Rådets afgørelse (FUSP) 2016/318 af 4. marts 2016 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/311 af 4. marts 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som disse retsakter omhandler sagsøgeren.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 20.7.2015.

Rettens dom af 17. november 2017 — Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mod Kommissionen

(Sag T-263/15) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — lufthavnsinfrastruktur — Gdynia kommunes og Kosakowo kommunes offentlige finansiering af Gdynia-Kosakowo-lufthavnen — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt — tilbagekaldelse af en afgørelse — ingen genåbning af den formelle undersøgelsesprocedure — ændring af de retlige bestemmelser — de berørte parter processuelle rettigheder — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter)

(2018/C 005/39)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøgere: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Polen) (advokaterne T. Koncewicz, K. Gruszecka-Spychała og M. Le Berre) og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (ved advokat P.K. Rosiak)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og S. Noë, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Republikken Polen (ved B. Majczyna, M. Rzotkiewicz og E. Gromnicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annulation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1586 af 26. februar 2015 om foranstaltning SA.35388 (13/C) (ex 13/NN og ex 12/N) — Polen — Etablering af Gdynia-Kosakowo-lufthavnen (EUT 2015, L 250, s. 165).

Konklusion

- 1) Artikel 2-5 i Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1586 af 26. februar 2015 om foranstaltning SA.35388 (13/C) (ex 13/NN og ex 12/N) — Polen — Etablering af Gdynia-Kosakowo-lufthavnen, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. afholdte omkostninger.
- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 254 af 3.8.2015.

Rettens dom af 10. november 2017 — Jema Energy mod Fusion for Energy(Sag T-668/15) ⁽¹⁾

(Offentlige vareindkøbskontrakter — udbudsprocedure — levering af et system til konvertering af strømforsyning ved accelerationsnet — afvisning af et bud fra en tilbudsgiver — gennemsigtighed — retssikkerhed — ligebehandling — proportionalitet)

(2018/C 005/40)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Jema Energy, SA (Lasarte-Oria, Spanien) (ved advokat N. Rey Rey)

Sagsøgt: Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling (ved R. Hanak, G. Poszler og S. Bernal Blanco, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P. Wytinck og B. Hoorelbeke)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen truffet af Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling den 21. september 2015 inden for rammerne af udbudsproceduren F4E-OPE-278, hvorved sagsøgerens bud på delkontrakt nr. 1 vedrørende levering af et system til konvertering af strømforsyning ved højhastighedsnet (AGPS-CS) blev afvist.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling frifindes
- 2) Jema Energy, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Rettens dom af 14. november 2017 — Claranet Europe mod EUIPO — Claro (claranet)(Sag T-129/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket claranet — ældre Benelux-ordmærke CLARO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 005/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Claranet Europe Ltd (St Helier, Jersey) (ved solicitors G. Crown, D. Farnsworth og O. Fairhurst samt barrister A. Bryson)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Claro SA (São Paulo, Brasilien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 803/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Claro og Claranet Europe.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Claranet Europe Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens dom af 8. november 2017 — Pempe mod EUIPO — Marshall Amplification (THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS)

(Sag T-271/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS — ældre EU-ord- og figurmærker MARSHALL og Marshall AMPLIFICATION — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001] — formaliteten vedrørende anmodningen om bevis for reel brug af de ældre varemærker — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 005/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yusuf Pempe (Créteil, Frankrig) (ved advokat A. Vivès-Albertini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO: Marschall Amplification plc (Milton Keynes, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. marts 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 376/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Marshall Amplification og Yusuf Pempe.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Yusuf Pempe betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens dom af 16. november 2017 — Carrera Brands mod EUIPO — Autec (Carrera)(Sag T-419/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket Carrera — artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 63, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — antagelse til realitetsbehandling af begæringen om fortabelse — aftale om ikke at anfægte — afgørelser fra nationale retter — misbrug af rettighed — regel 20, stk. 7, litra c), i forordning (EF) nr. 2868/95 [nu artikel 71, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1430] — begæring om suspension af proceduren for EUIPO]

(2018/C 005/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Carrera Brands Ltd (Hong Kong, Kina) (ved advokat C. Markowsky)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schiffko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Autec AG (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat C. Früchtl)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. juni 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 278/2015-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Autec og Carrera Brands.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Carrera Brands Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Rettens dom af 16. november 2017 — Galletas Gullón mod EUIPO — Hug (GULLON DARVIDA)(Sag T-456/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket GULLON DARVIDA — det ældre internationale ordmærke og de ældre nationale ordmærker DAR VIDA — fremlæggelse af dokumenter for første gang for appelkammeret — skønsømmæssig beføjelse i henhold til artikel 76, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1001) — regel 19, stk. 1, og regel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1 og 7, i delegeret forordning (EU) 2017/1430) — regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001] — risiko for forveksling)

(2018/C 005/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spanien) (ved advokat I. Escudero Pérez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Zaera Cuadrado, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Hug AG (Malters, Schweiz) (ved advokaterne A. Renck og J. Schmitt)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. juni 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 773/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Hug og Galletas Gullón.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Galletas Gullón, SA bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af EUIPO og Hug AG.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 16. november 2017 — Acquafarm mod Kommissionen

(Sag T-458/16) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — fiskeri — operationelt program, der finansieres af EU — EU-regler, der forbyder import af krebsdyr fra Australien — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder — undladelse af at handle — berettiget forventning)

(2018/C 005/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Acquafarm, SL (Huelva, Spanien) (ved advokat A. Pérez Moreno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Arenas, I. Galindo Martín og F. Moro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt grundet den umulige gennemførelse af et akvakulturprojekt om krebsdyr fra Australien, der modtog medfinansiering på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EFT 2006, L 223, s. 1), som følge af forbuddet mod import af de nævnte krebsdyr i henhold til bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1251/2008 af 12. december 2008 om gennemførelse af Rådets direktiv 2006/88/EF for så vidt angår betingelser og udstedelse af certifikat ved omsætning og import til Fællesskabet af akvakulturdyr og produkter deraf og om fastlæggelse af en liste over vektorarter (EUT 2008, L 337, s. 41).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Acquafarm, SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 419 af 14.11.2016.

Rettens dom af 17. november 2017 — Teeäär mod ECB(Sag T-555/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — ECB's ansatte — career transition support — manglende kompetence hos ophavsmanden til den bebyrdende akt — reglerne om god forvaltning på området for personaleadministration — økonomisk og ikke-økonomisk tab)

(2018/C 005/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Raivo Teeäär (Tallinn, Estland) (først ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche, derefter ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved F. Malfrère og K. Kaiser, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af ECB's afgørelse af 18. august 2014 om afslag på sagsøgerens ansøgning om at få adgang til career transition support, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbanks (ECB) afgørelse af 18. august 2014 om afslag på Raivo Teeäärs ansøgning om at få adgang til den career transition support, der er indført af denne institution, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes sagsøgte.
- 3) ECB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-86/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 14. november 2017 — Vincenti mod EUIPO(Sag T-586/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2015 — manglende bedømmelsesrapport grund af sygeorlov — almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45)

(2018/C 005/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Guillaume Vincenti (Alicante, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved K. Tóth og A. Lukošius, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af EUIPO's afgørelse af 24. juli 2015, hvorved EUIPO undlod at forfremme sagsøgeren til næste højere lønklasse (AST 8) i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 2015 ved ikke at opføre sagsøgeren på den liste over tjenestemænd, der blev forfremmet i forfremmelsesåret 2015.

Konklusion

- 1) *Afgørelsen vedtaget af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) den 24. juli 2015 om udfærdigelse af listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet i forfremmelsesåret 2015, annulleres, for så vidt som Guillaume Vincenti ikke blev taget i betragtning i forbindelse med forfremmelsesåret 2015.*
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-16/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 14. november 2017 — De Meyer m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-667/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2014 — liste over de tjenestemænd, der foreslås forfremmet af generaldirektørerne og kontorcheferne — sagsøgerne ikke medtaget — begrundelsespligt — ingen retlig fejl — ingen urigtig gengivelse af beviser — inhabilitetsindsigelse mod en dommer)

(2018/C 005/48)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Pieter De Meyer (Bruxelles, Belgien) og 8 andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (ved advokat R. Rata)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved G. Berscheid, C. Berardis-Kayser og A.-A. Gilly, derefter ved G. Berscheid, G. Gattinara og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (enedommer) den 20. juli 2016, Adriaen m.fl. mod Kommissionen (F-113/15, EU:F:2016:162), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Pieter De Meyer og de andre tjenestemænd, hvis navne er opført i bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Rettens dom af 14. november 2017 — HL mod Kommissionen(Sag T-668/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2014 — liste over de tjenestemænd, som foreslås forfremmet af generaldirektørerne og af kontorcheferne — sagsøgeren ikke opført herpå — begrundelsespligt — ingen retlig fejl — ingen forkert gengivelse af beviser — inhabilitetsindsigelse mod en dommer)

(2018/C 005/49)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: HL (ved advokat R.Rata)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved G. Berscheid, C. Berardis-Kayser og A.-A. Gilly, derefter ved G. Berscheid, G. Gattinara og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (enedommer) den 20. juli 2016, HL mod Kommissionen (F-112/15, EU:F:2016:161), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) HL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Rettens dom af 17. november 2017 — Ciarko mod EUIPO — Maan (køkkenemhætte)(Sag T-684/16) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver køkkenemhætte — tidligere EF-design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — informeret bruger — designerens grad af frihed — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2018/C 005/50)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Ciarko spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. (Sanok, Polen) (ved advokat M. Żabińska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Maan sp. z o.o. (Grójec, Polen) (ved advokat M. Rumak)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. juli 2016 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 1212/2015-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Maan og Ciarko spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Ciarko spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af EUIPO.
- 3) Maan sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 410 af 7.11.2016.

Rettens dom af 16. november 2017 — Mapei mod EUIPO — Steenfabrieken Vandersanden (zerø)

(Sag T-722/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket zerø — ældre EU-ordmærke ZERO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 005/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mapei SpA (Milan, Italien) (først ved advokaterne F. Caricato, derefter M. Fazzini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Steenfabrieken Vandersanden NV (Bilzen, Belgien) (ved advokaterne J. Muyldermans og P. Maeyaert)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. juli 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2371/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Steenfabrieken Vandersanden og Mapei.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mapei SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

Rettens dom af 16. november 2017 — Mapei mod EUIPO — Steenfabrieken Vandersanden (RE-CONzero)(Sag T-723/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket RE-CONzero — det ældre EU-ordmærke ZERO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001))

(2018/C 005/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mapei SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne F. Caricato og M. Fazzini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Steenfabrieken Vandersanden NV (Bilzen, Belgien) (ved advokaterne J. Muyldermans og P. Maeyaert)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 21. juli 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2374/2015-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Steenfabrieken Vandersanden og Mapei.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Mapei SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 12.12.2016.

Rettens dom af 16. november 2017 — Nanogate mod EUIPO (metals)(Sag T-767/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket metals — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 2017/1001])

(2018/C 005/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Nanogate AG (Quierschied, Tyskland) (ved advokat A. Theis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer og D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. august 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2361/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet metals som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Nanogate AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 475 af 19.12.2016.

Rettens dom af 17. november 2017 — Endoceutics mod EUIPO — Merck (FEMIBION)

(Sag T-802/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket FEMIBION — erklæring om delvis fortabelse — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001) — bevis for reel brug af varemærket — kvalifikation af varer, med hensyn til hvilke reel brug er blevet godtgjort)

(2018/C 005/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Endoceutics, Inc. (Quebec, Canada) (ved advokat M. Wahlin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Vuijst og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland) (ved advokaterne M. Best, U. Pflegar og S. Schäffner)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. juli 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1608/2015-1) vedrørende en fortabelsessag mellem Endoceutics og Merck.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 14. juli 2016 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1608/2015-1), annulleres, for så vidt som den opretholdt registreringen af EU-varemærket for »farmaceutiske produkter til understøttelse af immunsystemet, til menopause, til menstruation, til behandling og håndtering af graviditet, til stressforebyggelse, -behandling og -håndtering, til forebyggelse, behandling og håndtering af stress på grund af uafbalanceret eller mangelfuld ernæring«.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Merck KGaA bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Endoceutics, Inc. afholdte omkostninger for Retten samt de omkostninger, som er afholdt af Endoceutics for appelkammeret.
- 4) Endoceutics, Inc. bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 5) EUIPO bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 23.1.2017.

Rettens kendelse af 18. oktober 2017 — United Parcel Service mod Kommissionen**(Sag T-194/13 OST) ⁽¹⁾****(Procesreglementets artikel 165 — undladelse af at træffe afgørelse — intervention til støtte for den tabende part — omkostninger i forbindelse med interventionen — ændring af påstandene under sagen)**

(2018/C 005/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: United Parcel Service, Inc. (Atlanta, Georgia, De Forenede Stater) (først ved solicitors A. Ryan og B. Graham, og advokaterne W. Knibbeler og P. Stamou, derefter ved advokaterne A. Ryan, W. Knibbeler, P. Stamou, A. Pliego Selie, F. Hoseinian og P. van den Berg)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved T. Christoforou, N. Khan, A. Biolan, N. von Lingen og H. Leupold, derefter ved T. Christoforou, N. Khan, A. Biolan og H. Leupold, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: FedEx Corp. (Memphis, Tennessee, De Forenede Stater) (først ved barrister F. Carlin, solicitor G. Bushell og advokat Q. Azau, derefter ved advokaterne F. Carlin, G. Bushell og N. Niejahr)

Sagens genstand

Anmodning fremsat i henhold til artikel 165 i Rettens procesreglement.

Konklusion

- 1) Præmis 223 i dom af 7. marts 2017, *United Parcel Service mod Kommissionen*, T-194/13, EU:T:2017:144, affattes således: »Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Det fremgår endvidere af procesreglementets artikel 134, stk. 2, at Retten, såfremt der er flere tabende parter, træffer afgørelse om sagsomkostningernes fordeling. Da Kommissionen og intervenienten har tabt sagen, bør det for det første pålægges Kommissionen at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger, bortset fra omkostningerne i forbindelse med interventionen. For det andet bør det pålægges intervenienten at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med førstnævntes intervention«.
- 2) Punkt 2 i konklusionen i dom af 7. marts 2017, *United Parcel Service mod Kommissionen*, T-194/13, EU:T:2017:144, affattes således: »Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler United Parcel Service, Inc.'s omkostninger, bortset fra omkostningerne i forbindelse med interventionen«.
- 3) Punkt 3 i konklusionen i dom af 7. marts 2017, *United Parcel Service mod Kommissionen*, T-194/13, EU:T:2017:144, affattes således: »FedEx Corp. bærer sine egne omkostninger og betaler United Parcel Service, Inc.'s omkostninger i forbindelse med førstnævntes intervention«.
- 4) *United Parcel Service, Inc.*, Kommissionen og FedEx bærer deres egne omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2013.

Rettens kendelse af 25. oktober 2017 — Novartis Europharm mod Kommissionen(Sag T-511/14) ⁽¹⁾

(Humanmedicinske lægemidler — tilladelse til markedsføring af lægemidlet Zoledronic acid Teva Generics — zoledronsyre — beskyttelsesperiode for lægemidlet Aclasta indeholdende aktivstoffet zoledronsyre — tilbagekaldelse af den anfægtede retsakt — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 005/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Det Forenede Kongerige) (ved advokat C. Schoonderbeek)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Sipos og M. Wilderspin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 2155 endelig af 27. marts 2014 om udstedelse af en tilladelse til markedsføring af det humanmedicinske lægemiddel Zoledronic acid Teva Generics— zoledronsyre — til Teva Generics BV i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1).

Konklusion

- 1) Der er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om Teva BV's begæring om intervention.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014.

Rettens kendelse af 26. oktober 2017 — Federaccia della Regione Liguria m.fl. mod Kommissionen(Sag T-570/15) ⁽¹⁾

(Miljø — beskyttelse af vilde fugle — arter, der kan jages — betingelser, som de nationale jagtlovgivninger skal overholde — harmonisering af kriterierne for anvendelse af artikel 7, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF — periode for forbud mod jagt i Ligurien)

(2018/C 005/57)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Federaccia della Regione Liguria (Genova, Italien) og de 10 andre sagsøgere, som fremgår af bilaget til kendelsen (ved advokaterne A. Bruni, P. Balletti og A. Mozzati)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 265 TEUF om, at det fastslås, at Kommissionen retsstridigt har undladt at undersøge visse af de italienske oplysninger, som fremgår af det dokument om nøglebegreber, som ORNIS-udvalget har udarbejdet, og som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT 2010, L 20 s. 7), påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens skrivelse af 6. oktober 2014, hvoraf det fremgår, at forlængelsen af jagtsæsonen i Italien for visse fuglearter ikke er i overensstemmelse med EU-lovgivningen, og påstand støttet på artikel 268 TEUF om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt som følge af Kommissionens manglende undersøgelse af de italienske oplysninger.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) *Federaccia della Regione Liguria og de andre sagsøgere, hvis navne fremgår af bilaget, betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Rettens kendelse af 23. oktober 2017 — Karp mod Parlamentet

(Sag T-833/16) ⁽¹⁾

(Annulations- og erstatningssøgsmål — personalesag — kontraktansatte — indplacering — vedtægts artikel 90, stk. 2 — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for søgsmål — forberedende retsakt — for tidlig indgivelse af klage — den administrative procedure ulovlig — afvisning)

(2018/C 005/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kevin Karp (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne N. Lambers og R. Ben Ammar)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved Í. Ní Riagáin Düro og M. Windisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Parlamentets afgørelser om at indplacere sagsøgeren i ansættelsesgruppe I, lønklasse 1, i forbindelse med en kontrakt som akkrediteret parlamentarisk assistent indgået den 25. februar 2015 og i ansættelsesgruppe II, lønklasse 4, løntrin 1, i forbindelse med en kontrakt som kontraktansat indgået den 12. maj 2016, dels om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse indplaceringer.

Konklusion

- 1) Anmodningen om en fremskyndet procedure forkastes.
- 2) Sagen afvises.
- 3) Kevin Karp betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 13.2.2017.

Sag anlagt den 9. september 2017 — Fuente Martín m.fl. mod SRB**(Sag T-619/17)**

(2018/C 005/59)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Juan Antonio de la Fuente Martín (Madrid, Spanien) og 525 andre sagsøgere (ved advokaterne M. Durán Muñoz og M. Duran Campos)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse (SRB/EES/2017/08) truffet på eksekutivmødet den 7. juni 2017, delvist og mangelfuldt offentliggjort den 12. juli 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A., annulleres, idet den fratages sine virkninger, og trækkes tilbage, og aktionærerne og indehaverne af kapitalinstrumenter gives henholdsvis deres aktier og kapitalinstrumenter tilbage, idet de således i det hele får deres rettigheder genoprettet.
- Subsidiært fastslås det, at SRB har forvoldt aktionærerne og indehaverne af værdipapirer i Banco Popular Español S.A. skade, for hvilken SRB skal yde erstatning i henhold til artikel 87 i forordning nr. 806/2014 af 15. juli 2017, og følgelig tilpligtes Den Europæiske Union at betale erstatning til sagsøgerne for et beløb svarende til værdien af de aktier og kapitalinstrumenter, som de var indehavere af på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, eller i givet fald subsidiært betale erstatning for et beløb svarende til den økonomiske værdi, som de ville have beholdt, hvis det finansielle institut havde været underlagt en almindelig insolvensprocedure på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans* og T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 26. september 2017 — Relea Álvarez m.fl. mod SRB**(Sag T-653/17)**

(2018/C 005/60)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: María Jesús Relea Álvarez (Madrid, Spanien) og 20 andre sagsøgere (ved advokaterne M. Gómez de Liaño Botella, V. Hernández-Talavera Martín, M. Gómez de Liaño Botella, F. Azpeitia Gamazo og L. Lopez Álvarez)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at Den Europæiske Union er erstatningsansvarlig for den forvoldte skade og pålægges at betale en erstatning, der afholdes af den fælles afviklingsfond, og som svarer til værdien af kapitalinstrumenterne før afviklingsordningens gennemførelse, eller subsidiært disse instrumenters værdi i henhold til en sagkyndig vurdering foretaget af en uafhængig person i overensstemmelse med artikel 340, og herved ønsker sagsøgerne at forene annullationspåstanden med påstanden om skadeserstatning.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 132 ff. i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans* og T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 29. september 2017 — NeoCell mod EUIPO (BIOACTIVE NEOCELL COLLAGEN)**(Sag T-666/17)**

(2018/C 005/61)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: NeoCell Holding Company LLC (Sunrise, Florida, De Forenede Stater) (ved M. Edenborough, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »BIOACTIVE NEOCELL COLLAGEN« — International registrering nr. 1 298 829, hvor Den Europæiske Union er designeret

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. juli 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 147/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært omgøres den anfægtede afgørelse således, at det fastslås, at ansøgningen har fornødent særpræg, hvorfor der ikke foreligger registreringshindringer i henhold til forordningens artikel 7, stk. 1 litra b og c).

— EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med dette søgsmål.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. oktober 2017 — Vendrell Marti mod SRB

(Sag T-687/17)

(2018/C 005/62)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Vendrell Marti (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Martínez Martínez og C. López-Mélida de Ramón)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB/EES/2017/08) og værdiansættelsen fra uafhængige eksperter annulleres, for så vidt de har hjemmel i artikel 20.15 i forordning nr. 806/2014.
- Artikel 18 og 29 i forordning (EU) nr. 806/2014 erklæres ulovlige og skal ikke finde anvendelse.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 5. oktober 2017 — Uluru m.fl. mod Kommissionen og SRB

(Sag T-690/17)

(2018/C 005/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Uluru, SL (Madrid, Spanien), Juan Adolfo Álvarez Lorenzana (Santo Domingo, Den Dominikanske Republik) og Raquel Fortet Rodríguez (Madrid) (ved advokaterne B. Cremades Roman, J. Orts Castro, J. López Useros, S. Cajal Martín og P. Marrodán Lázaro)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen fra Den Fælles Afviklingsinstans nr. SRB/EES/2017/08 og Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1246, begge af 7. juni 2017, annulleres, og følgelig a) pålægges SRB og Europa-Kommissionen at godtgøre sagsøgernes investeringer i Banco Popular på de i stævningen opstillede betingelser, eller subsidiært b) pålægges SRB og Europa-Kommissionen at betale erstatning til sagsøgerne i henhold til deres ansvar uden for kontraktforhold på de i stævningen opstillede betingelser.
- SRB og Kommissionen tilpligtes at betale erstatning til sagsøgerne i henhold til deres ansvar uden for kontraktforhold på de i stævningen opstillede betingelser.
- Den værdiansættelse, der er foretaget af SRB's uafhængige ekspert, annulleres, og efter at have foretaget en beregning af nettoværdien af Banco Populærs aktiver, tilpligtes SRB og Europa-Kommissionen at betale erstatning til sagsøgerne på de i stævningen opstillede betingelser.
- SRB og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Det fastslås, at alle de beløb, der tilkendes sagsøgerne pålægges renter regnet fra den 23. maj 2017 (eller subsidiært regnet fra den 7. juni 2017) og frem til datoen for afsigelsen af Rettens dom, samt morarenter regnet fra afsigelsen af dommen bortset fra sagsomkostningerne som alene pålægges morarenter fra datoen for dommen.
- Sagsøgerne tildeles enhver anden yderligere erstatning, som Retten måtte finde passende i henhold til lov.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-483/17, García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans, T-484/17, Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans, T-497/17, Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans og T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans.

Sag anlagt den 4. oktober 2017 — De Longhi Benelux mod EUIPO (COOKING CHEF GOURMET)**(Sag T-697/17)**

(2018/C 005/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: De Longhi Benelux SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved solicitors M. Arnott og A. Nicholls samt barrister G. Hollingworth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »COOKING CHEF GOURMET« — registreringsansøgning nr. 15 549 637

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. juli 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 231/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger forbundet med sagens behandling for Retten og for kontoret samt betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. oktober 2017 — Traviacar m.fl. mod SRB**(Sag T-700/17)**

(2018/C 005/65)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøgere: Traviacar, S.L. (O Carballiño, Spanien) og 96 andre sagsøgere (ved advokat P. Rúa Sobrino)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB/EES/2017/08) og værdiansættelsen fra uafhængige eksperter annulleres, for så vidt de har hjemmel i artikel 20.15 i forordning nr. 806/2014.
- Det fastslås, at artikel 18 og 29 i forordning (EU) nr. 806/2014 er ulovlige og ikke skal finde anvendelse.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 5. oktober 2017 — OCU mod SRB**(Sag T-701/17)**

(2018/C 005/66)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrid, Spanien) (ved advokaterne E. Martínez Martínez og C. López-Mélida de Ramón)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans (SRB/EES/2017/08) og værdiansættelsen fra uafhængige eksperter annulleres, for så vidt de har hjemmel i artikel 20.15 i forordning nr. 806/2014.
- Artikel 18 og 29 i forordning (EU) nr. 806/2014 erklæres ulovlige og skal ikke finde anvendelse.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 11. oktober 2017 — UP mod Kommissionen

(Sag T-706/17)

(2018/C 005/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: UP (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Annulatio af afgørelsen af 26. april, hvori GD RRHH afslog sagsøgerens ansøgning om lægeligt betinget nedsat tid.
- Om fornødent annullatio af afgørelsen af 12. juli 2017 om afslag på klagen.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte sagsøgerens økonomiske og ikke-økonomiske tab som følge af disse afgørelser, foreløbigt opgjort til 8 800 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende, som er opdelt i to led:

Det første led vedrører tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling og tilsidesættelse af retten til at blive hørt, for så vidt som ansættelsesmyndigheden baserede sig på regler, som omhandlede andre tilfælde end sagsøgerens tilfælde, uden at høre ham og uden at han fik tilladelse til at fremsætte sine bemærkninger, som kunne have haft indvirkning på indholdet af den planlagte afgørelse, og følgelig tilsidesatte hans ret til forsvar.

Det andet led vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgsplikten samt at ansættelsesmyndigheden anlagde et åbenbart urigtigt skøn vedrørende de faktiske omstændigheder, for så vidt som den kunne have betragtet godtgørelsen for uarbejdsdygtighed i lyset af de almindelige regler om godtgørelse i den fælles ordning. Sagsøgeren har anført, at ingen vedtægtsbestemmelser er til hinder for, at den nævnte godtgørelse kan kumuleres med indtægter fra hans erhvervsmæssige beskæftigelse med den begrundelse, at hans lægelige situation og hans uarbejdsdygtighedsgrad ikke svarer til de lægelige invaliditetskriterier, der er fastsat i tjenstemandsvedtægten.

Sag anlagt den 7. november 2017 — Euracoal m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-739/17)

(2018/C 005/68)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (Woluwe-Saint-Pierre, Belgien), Deutscher Braunkohlen-Industrie — Verein e.V. (Köln, Tyskland), Lausitz Energie Kraftwerke AG (Cottbus, Tyskland), Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Tyskland) og eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Tyskland) (ved advokaterne W. Spieth og N. Hellermann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 af 31. juli 2017 om fastsættelse af BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽¹⁾ for så vidt angår store fyringsanlæg (EUT 2017, L 212, s. 1) annulleres, for så vidt som der derved vedtages og fastsættes BAT-relaterede emissionsniveauer (BAT-AEL'er) for NO_x-emissioner (artikel 1, bilagets nr. 2.1.3, tabel 3) og kviksvovlmissioner (artikel 1, bilagets nr. 2.1.6, tabel 7) fra forbrændingen af kul og/eller brunkul.
- Subsidiært annulleres gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1442 i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, af trindhøjere retsregler og af grænserne for udøvelsen af beføjelser i forbindelse med afstemningen i § 75-Udvalget

Idet den indførte en ændring i udkastet til afgørelse uden at fastsætte nogen tidsfrist og foranledigede en øjeblikkelig afstemning, tilsidesatte Kommissionen bindende tidsfrister i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning (EU) nr. 182/2011⁽²⁾ og dermed sin forpligtelse i henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning (EU) nr. 182/2011 til objektivet at bestræbe sig på at opnå løsninger med bredest mulig tilslutning i udvalget. Endvidere udelukkede den medlemsstaternes repræsentanter fra muligheden for behørigt at tage stilling til det ændrede udkast til afgørelse og tilsidesatte herved artikel 291, stk. 3, TEUF, hvorefter det skal sikres, at medlemsstaterne effektivt kan kontrollere Kommissionen. Desuden brugte Kommissionen gennem en åbenlyst taktisk motiveret adfærd stillingen som udvalgsformand forkert og misbrugte den.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, af trindhøjere retsregler og af grænserne for udøvelsen af beføjelser på grund af udfærdigelse behæftet med en proceduremæssig fejl inden for rammerne af den såkaldte Sevillaproces

Ifølge forskrifterne i direktiv 2010/75/EU og gennemførelsesafgørelse 2012/119/EU⁽³⁾ (BAT-vejledning) skal BAT-konklusioner udelukkende udledes på grundlag af tekniske kriterier. Udledningen af konklusioner skal overholde et krav om teknisk indhold, hvorimod politiske overvejelser er udelukket ved vedtagelsen. Disse krav er blevet tilsidesat i det foreliggende tilfælde.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af trindhøjere retsregler og af grænserne for udøvelsen af beføjelser på grund af indholdet af de anfægtede BAT-konklusioner

De indholdsmæssige fastsættelser, navnlig BAT-relaterede emissionsniveauer for NO_x og kviksløv, tilsidesætter grundlæggende det påbud om teknisk og økonomisk tilgængelighed, som direkte fremgår af direktiv 2010/75/EU, og belaster dermed uforholdsmæssigt operatører, som berøres af de pågældende regler.

Man får uvægerligt det indtryk, at fastsættelsen af de anfægtede regler beror på politiske overvejelser, som ikke er tilladt inden for rammerne af udfærdigelse af BAT-konklusioner. Herved har Kommissionen atter misbrugt sin stilling og overskredet sine beføjelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24.11.2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT 2010, L 334, s. 17).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16.2.2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT 2011, L 55, s. 13).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 10.2.2012 om fastsættelse af regler for vejledning om dataindsamling og udfærdigelsen af BAT-referencedokumenter og om sikringen af deres kvalitet som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner (meddelt under nummer C(2012) 613) (EUT 2012, L 63, s. 1).

Retten kendelse af 23. oktober 2017 — 1&1 Telecom mod Kommissionen

(Sag T-307/15)⁽¹⁾

(2018/C 005/69)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 17.8.2015.

Rettens kendelse af 7. november 2017 — HO mod EEAS**(Sag T-595/16)** ⁽¹⁾

(2018/C 005/70)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnr. F-25/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

BERIGTIGELSER

Berigtigelse af meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* i sag C-448/17

(Den Europæiske Unions Tidende C 382 af 13. november 2017)

(2018/C 005/71)

I meddelelsen i EUT i sag C-448/17 EOS KSI Slovensko s.r.o. mod Ján Danko og Margita Jalčová erstattes teksten af følgende tekst:

»Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Krajský súd v Prešove (Slovakiet) den 25. juli 2017 — EOS KSI Slovensko s.r.o. mod Ján Danko og Margita Danková

(Sag C-448/17)

(2017/C 382/35)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Sagsøgte: Ján Danko og Margita Danková

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en retlig ordning, der inden for rammerne af afvejningen mellem lovbeskyttede rettigheder og forbrugernes ret til beskyttelse mod urimelige kontraktvilkår ikke rummer mulighed for, at en juridisk person, hvis virksomhed har kollektiv forbrugerbeskyttelse mod urimelige kontraktvilkår som formål, og som sigter mod at opnå formålet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾, som gennemført ved § 53a, stk. 1 og 3, i Občiansky zákonník, uden den sagsøgte forbrugers samtykke, i egenskab af yderligere part (intervenient) deltager i en domstolsprocedure allerede fra dens indledning og effektivt til fordel for forbrugeren benytter midler til sagsanlæg og forsvar med henblik på inden for denne procedure at iværksætte beskyttelse mod systematisk anvendelse af urimelige kontraktvilkår, hvorimod en yderligere part (intervenient), der i et andet tilfælde intervenserer i en domstolsprocedure til støtte for den sagsøgte, og som har en interesse i den materielle (formueretlige) definition af procedurens genstand, i modsætning til en forbrugerbeskyttelsesorganisation, slet ikke kræver samtykke fra den sagsøgte, til støtte for hvem der intervenseres, til at deltage i domstolsproceduren allerede fra dens indledning og til den effektive anvendelse af midler til sagsanlæg og forsvar til gunst for den sagsøgte — med henvisning til dommen i sag C-470/12, Pohotovost', og Domstolens overvejelser, der også er udtrykt i præmis 46 i dommens begrundelse — i strid med det EU-retlige ækvivalensprincip?
- 2) Skal udtrykket »affattet klart og forståeligt« i artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, også i lyset af Domstolens konklusioner i dommen i sag C-26/13 og dommen i sag C-96/14, fortolkes således, at et kontraktvilkår kan anses for ikke at være affattet klart og forståeligt — med den retlige konsekvens, at en ret [af egen drift] kan prøve, om det er urimeligt — også i de tilfælde, hvor det retsinstitut (instrument), som vilkåret regulerer, i sig selv er komplekst, vilkårets retlige konsekvenser er vanskeligt forudsigelige for gennemsnitsforbrugeren, vilkårets forståelse generelt kræver professionel juridisk rådgivning, og omkostningerne på grundlag af vilkåret ikke står i forhold til værdien af den ydelse, som forbrugeren modtager ifølge aftalen?

- 3) Er en retlig orden i en medlemsstat, der — såfremt en ret træffer afgørelse om rettigheder ifølge en forbruger aftale, som gøres gældende over for en forbruger i dennes egenskab af sagsøgt, alene på grundlag af sagsøgerens erklæringer, i form af et betalingspåkrav inden for rammerne af en summarisk procedure, og denne ret under proceduren slet ikke anvender bestemmelsen i § 172, stk. 9, i Občiansky súdny poriadok, der udelukker udstedelsen af betalingspåkrav i tilfælde af urimelige kontraktvilkår i en forbruger aftale — henset til den korte frist for fremsættelse af indsigelse og forbrugerens mulige fravær eller passivitet, ikke rummer mulighed for, at en forbrugerbeskyttelsesorganisation, der er kvalificeret og autoriseret til at tjene formålet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF, som gennemført ved § 53a, stk. 1 og 2, i Občiansky zákonník, uden forbrugerens samtykke (uden at forbrugerens udtrykkeligt modsætter sig), effektivt kan benytte sig af den eneste mulighed for forbrugerbeskyttelse, dvs. indsigelse mod betalingspåkravet, i tilfælde af rettens tilsidesættelse af pligten i § 172, stk. 9, i Občiansky súdny poriadok, i strid med EU-retten?
- 4) Kan det ved besvarelsen af det andet og det tredje spørgsmål have relevans, at den retlige ordning ikke tildeler forbruger den ret til lovbestemt juridisk bistand, og at forbrugerens manglende kendskab til emnet, kombineret med manglende juridisk bistand, medfører en ikke ubetydelig risiko for, at forbruger ikke påberåber sig, at kontraktvilkårene er urimelige, og heller ikke handler således, at en forbrugerbeskyttelsesorganisation, der er kvalificeret og autoriseret til at tjene formålet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF, som gennemført ved § 53a, stk. 1 og 2, i Občiansky zákonník, kan intervenere i proceduren til støtte for forbruger?
- 5) Er en retlig ordning som den vedrørende summariske betalingspåkravsprocedurer (§ 172, stk. 1, ff. i Občiansky súdny poriadok), som rummer mulighed for, (1) at den erhvervsdrivende med samme virkninger som en dom anerkendes retten til en pengeydelse (2) inden for rammerne af en summarisk procedure (3) ved en tjenestemand hos retsorganet (4) alene på grundlag af den erhvervsdrivendes erklæringer, (5) uden at indhente beviser og i en situation, hvor (6) forbruger ikke repræsenteres af en jurist (7), og forbrugerens forsvar ikke uden forbrugerens samtykke kan iværksættes effektivt af en forbrugerbeskyttelsesorganisation, der er kvalificeret og autoriseret til at tjene formålet i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF, som gennemført ved § 53a, stk. 1 og 2, i Občiansky zákonník, i strid med EU-retten og kravet om at tage hensyn til alle sagens omstændigheder i medfør af artikel 4, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF?»

(¹) EFT 1993, L 95, s. 29.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA